

Svet
Evropske unije

Bruselj, 25. maj 2022
(OR. fr)

9465/22

DENLEG 39
FOOD 35
SAN 312

SPREMNI DOPIS

Pošiljatelj:	Evropska komisija
Datum prejema:	12. maj 2022
Prejemnik:	Generalni sekretariat Sveta
Št. dok. Kom.:	D079492/04
Zadeva:	UREDBA KOMISIJE (EU) .../... z dne XXX o recikliranih plastičnih materialih in izdelkih, namenjenih za stik z živilo, ter razveljavitvi Uredbe (ES) št. 282/2008

Delegacije prejmejo priloženi dokument D079492/04.

Priloga: D079492/04

EVROPSKA
KOMISIJA

Bruselj, **XXX**
SANTE/10932/2021 Rev. 3
(POOL/E2/2021/10932/10932R3-
EN.docx) D079492/04
[...](2022) **XXX** draft

UREDBA KOMISIJE (EU) .../...

z dne **XXX**

**o recikliranih plastičnih materialih in izdelkih, namenjenih za stik z živili, ter
razveljavitvi Uredbe (ES) št. 282/2008**

(Besedilo velja za EGP)

UREDBA KOMISIJE (EU) .../...

z dne **XXX**

o recikliranih plastičnih materialih in izdelkih, namenjenih za stik z živili, ter razveljavitvi Uredbe (ES) št. 282/2008

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 1935/2004 z dne 27. oktobra 2004 o materialih in izdelkih, namenjenih za stik z živili, in o razveljavitvi direktiv 80/590/EGS in 89/109/EGS¹ ter zlasti člena 5(1), drugi pododstavek, točke (h), (i), (k) in (n), Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Komisija je v akcijskem načrtu za krožno gospodarstvo iz leta 2015² povečanje recikliranja plastike opredelila kot bistven pogoj za prehod na krožno gospodarstvo in se zavezala, da bo ciljno obravnavala ta sektor. Zato je leta 2018 sprejela evropsko strategijo za plastiko v krožnem gospodarstvu³, ki vsebuje ključne zaveze za ukrepe na ravni Unije za omejitev škodljivih učinkov onesnaževanja s plastiko. Njen namen je povečati zmogljivosti za recikliranje plastike v Uniji ter vsebnost reciklirane plastike v plastičnih proizvodih in embalaži. Ker se velik delež plastičnih embalažnih materialov uporablja za živila, je mogoče cilje politike doseči le, če se poveča vsebnost reciklirane plastike v embalaži za živila.
- (2) Osnovni pogoj za vsakršno povečanje vsebnosti reciklirane plastike v embalaži za živila in drugih materialih, namenjenih za stik z živili, je še naprej potreba po zagotovitvi visoke ravni varovanja zdravja ljudi. Vendar lahko odpadni plastični materiali in izdelki, vključno s takimi, ki so že bili v stiku z živili, vsebujejo naključna onesnaževala, povezana s to uporabo, ki lahko ogrozijo varnost in kakovost recikliranih plastičnih materialov in izdelkov, namenjenih za stik z živili. Čeprav taki plastični odpadki verjetno ne vsebujejo razmeroma velike količine specifičnih snovi, za katere je znano, da so nevarne za zdravje ljudi, kot lahko velja na primer za plastiko, ki izvira iz industrijske uporabe, sta identiteta in količina naključnih onesnaževal, ki bi jih lahko vsebovala zbrana embalaža za živila, neznani, naključni ter odvisni od izvora in metode zbiranja plastičnih odpadkov ter se lahko razlikujeta pri različnih zbiralcih. Zato bi bilo treba pri plastiki, ki se uporablja za proizvodnjo recikliranih plastičnih materialov in izdelkov, namenjenih za stik z živili, pri recikliranju vselej odstraniti onesnaženje do ravni, pri kateri preostala onesnaževala zagotovo ne morejo ogroziti zdravja ljudi ali drugače vplivati na živila. Za

¹ UL L 338, 13.11.2004, str. 4.

² COM(2015) 614 final.

³ COM(2018) 28 final.

zagotovitev, da lahko potrošniki živil in nosilci živilske dejavnosti zaupajo materialom, pri katerih je onesnaženje odstranjeno, ter za zagotovitev enotnega razumevanja obsega odstranitve onesnaženja, ki se šteje za zadostno, bi bilo treba za odstranjevanje onesnaženja recikliranih plastičnih materialov in izdelkov, namenjenih za stik z živilo, uporabljati enoten nabor pravil.

- (3) Uredba Komisije (ES) št. 282/2008⁴ že določa specifične zahteve za postopke recikliranja za zagotovitev skladnosti recikliranih plastičnih materialov in izdelkov, namenjenih za stik z živilo, s členom 3 Uredbe (ES) št. 1935/2004. Uredba (ES) št. 282/2008 pa se ne uporablja za vse tehnologije recikliranja, saj njeno področje uporabe ne vključuje kemične depolimerizacije, uporabe odrezkov in ostankov ter uporabe pregradnih plasti. Navedena uredba določa, da se za uporabo recikliranih plastičnih materialov, ki so v stiku z živilo in se izdelujejo z izključenimi tehnologijami, uporablja Uredba Komisije (EU) št. 10/2011⁵ o polimernih materialih in izdelkih. Vendar Uredba (EU) št. 10/2011 ne določa jasne podpore izključenim tehnologijam, saj ne določa pravil za delno depolimerizirane snovi ali oligomere, odrezke in ostanke pri postopku ter omejuje snovi, ki se lahko uporabljajo za funkcionalno pregrado.
- (4) Evropska agencija za varnost hrane (v nadaljnjem besedilu: Agencija) je ugotovila, da ni mogoče predvideti identitete onesnaževal, ki so lahko v popotrošniškem PET, uporabljenem kot vhodni material v postopku recikliranja, in tako zagotoviti, da niso genotoksična⁶. To logiko, ki jo je uporabila Agencija, je mogoče uporabiti tudi za druge plastične odpadke, zato brez dodatnih znanstvenih podatkov na splošno ni mogoče domnevati, da taki drugi tokovi odpadkov ne vsebujejo določenih skupin onesnaževal. Tako tudi ni mogoče domnevati, da je mogoče oceniti tveganje onesnaževal enako, kot se ocenjujejo nečistoče na podlagi Uredbe (EU) št. 10/2011 ali da mešanice kemično depolimeriziranih materialov ne vsebujejo takih onesnaževal ali da lahko plastične funkcionalne pregrade v celoti zadržijo taka onesnaževala. Zato se reciklirana plastika, izdelana s tehnologijami, ki so izključene iz uporabe Uredbe (ES) št. 282/2008, ne more uporabljati niti v skladu z Uredbo (EU) št. 10/2011.
- (5) Uredba (ES) št. 282/2008 in Uredba (EU) št. 10/2011 skupaj se zato ne uporabljata za vse tehnologije recikliranja plastike ter reciklirane plastične materiale in izdelke. Ob razvoju nadaljnjih inovativnih in novih tehnologij recikliranja plastike ter rasti trga za reciklirano plastiko pomanjkanje ustreznih pravil, ki se jasno uporabljajo, ustvarja morebitno tveganje za zdravje ljudi in ovira inovacije. Za določitev jasnih pravil in obravnavo tveganja naključnih onesnaževal je torej ustrezno nadomestiti Uredbo (ES) št. 282/2008 z novimi pravili, ki zajemajo vse obstoječe in prihodnje tehnologije recikliranja plastike.

⁴ Uredba Komisije (ES) št. 282/2008 z dne 27. marca 2008 o recikliranih polimernih materialih in izdelkih, namenjenih za stik z živilo, in spremembi Uredbe (ES) št. 2023/2006 (UL L 86, 28.3.2008, str. 9).

⁵ Uredba Komisije (EU) št. 10/2011 z dne 14. januarja 2011 o polimernih materialih in izdelkih, namenjenih za stik z živilo (UL L 12, 15.1.2011, str. 1).

⁶ Scientific Opinion on the criteria to be used for safety evaluation of a mechanical recycling process to produce recycled PET intended to be used for manufacture of materials and articles in contact with food (Znanstveno mnenje o merilih, ki jih je treba uporabljati za oceno varnosti mehanskega postopka recikliranja za proizvodnjo recikliranega PET, namenjenega za izdelavo materialov in izdelkov, ki so v stiku z živilo), EFSA Journal 2011; 9(7): 2184.

- (6) V skladu z Uredbo (EU) št. 10/2011 morajo biti snovi, ki se uporabljajo za izdelavo plastičnih materialov in izdelkov, dovolj čiste, preostale nečistoče pa mora biti mogoče opredeliti, da se lahko v zvezi z njimi opravi ocena tveganja. Ker je mogoče posamezne snovi očistiti do stopnje, ustrezne za to, navedena uredba na splošno ne omejuje proizvodnih metod za snovi, ki so na seznamu odobrenih snovi Unije. Zato se lahko navedene snovi izdelujejo iz vseh virov, vključno z odpadnimi materiali. Poleg tega snovi, ki se proizvajajo iz odpadkov in imajo visoko stopnjo čistosti, ni mogoče razlikovati od istih snovi, proizvedenih na drug način. Zato bi bilo treba Uredbo (EU) št. 10/2011 uporabljati za izdelavo plastičnih materialov in izdelkov s snovmi, ki se pridobijo iz odpadnih materialov in imajo visoko stopnjo čistosti ter so na seznamu Unije, oblikovanem v skladu z navedeno uredbo, ali zanje veljajo nekatera odstopanja; za druge snovi, za katere ni mogoče vnaprej domnevati, da ne vsebujejo naključnih onesnaževal, ali takih onesnaževal ni mogoče preprosto izključiti, vključno z mešanicami, oligomeri in polimeri, proizvedenimi iz odpadkov, pa bi se morala uporabljati ta uredba. Da bi se preprečila negotovost glede tega, katera uredba se uporablja za določeno tehnologijo recikliranja, pri kateri snovi nastanejo v vmesni fazi recikliranja, bi bilo treba snovi, za katere se uporablja Uredba (EU) št. 10/2011, jasno izključiti s področja uporabe te uredbe.
- (7) V naravnem jeziku se lahko splošno in ohlapno uporabljena terminologija, kot so izrazi „tehnologija“, „postopek“, „oprema“ in „naprava“, nanašajo na iste ali podobne pojme, pomeni pa se lahko prekrivajo, odvisno od konteksta in uporabnika. Da bi bila področje uporabe in predmet obveznosti iz te uredbe jasna, je ustrezno jasno opredeliti te pojme v tej uredbi. Zlasti je treba razlikovati med pojmom „tehnologija recikliranja“, ki zajema splošne koncepte in načela, v skladu s katerimi se onesnaževala odstranijo iz odpadne plastike, pojmom „postopek recikliranja“, ki se nanaša na opis specifičnega zaporedja operacij in opreme, določenega z uporabo specifične tehnologije recikliranja, in pojmom „naprava za recikliranje“, ki bi se moral nanašati na dejansko fizično opremo, uporabljeno za izvajanje postopka recikliranja za izdelavo recikliranih plastičnih materialov in izdelkov.
- (8) S to uredbo se zahteva odstranitev onesnaženja plastike z uporabo primerne tehnologije recikliranja, poleg tega pa njeno področje uporabe vključuje tudi uporabo tehnologij kemičnega recikliranja. V zvezi z odstranitvijo onesnaževal iz snovi ali mešanic in ne iz materialov pa se namesto pojma „odstranjevanje onesnaženja“ pogosto uporablja pojem „čiščenje“. Zato bi se lahko v primeru uporabe tehnologij kemičnega recikliranja za odstranitev onesnaževal iz mešanic ali snovi štelo, da je doseženo čiščenje in ne odstranitev onesnaženja. Ker je v tem primeru odstranitev onesnaženja plastike dosežena s čiščenjem, bi bilo treba pojasniti, da pojem „odstranjevanje onesnaženja“ vključuje tudi čiščenje snovi ali mešanic.
- (9) Postopki recikliranja so lahko sestavljeni iz številnih zaporednih osnovnih operacij za posamično pretvorbo („posamične faze“), vendar se odstranitev onesnaženja doseže le z nekaterimi od teh operacij. Ker bi bilo treba pri plastičnih odpadkih vselej odstraniti onesnaženje, za odstranjevanje onesnaženja pa uporabljati jasna pravila, bi bilo treba operacije recikliranja, ki skupaj zagotavljajo odstranitev onesnaženja, šteti za postopek odstranjevanja onesnaženja ter jih razlikovati od operacij, opravljenih pred odstranjevanjem onesnaženja in po njem.
- (10) Odstranjevanje onesnaženja razlikuje med reciklirano plastiko, ki ni primerna za stik z živili, in reciklirano plastiko, obdelano tako, da postane primerna za tak stik, tudi če je postopek omejen le na odstranitev mikrobiološkega onesnaženja. Zato bi moral biti uradni nadzor, ki se izvaja v okviru te uredbe, osredotočen predvsem na to fazo. Glede

na uporabljeno tehnologijo in/ali njeno organizacijo se lahko odstranjevanje onesnaženja izvaja v obratih, ki bi se običajno šteli za obrate za ravnanje z odpadki, obrate za recikliranje ali obrate za obdelavo plastike. Za zagotovitev enotnosti in jasnosti glede vloge, ki jo ima obrat, v katerem se izvaja odstranjevanje onesnaženja, v okviru te uredbe, bi bilo treba tak obrat dosledno šteti za obrat za recikliranje.

- (11) Zaradi pomena nadzora kakovosti materiala, ki se reciklira, za poznejšo kakovost in varnost recikliranih plastičnih materialov in izdelkov ter za sledljivost je ustrezno natančno opredeliti pojem „serije“, za katere se uporabljajo pravila o nadzoru kakovosti.
- (12) Načelo, na katerem temelji Uredba (ES) št. 1935/2004, je, da mora biti vsak material ali izdelek, namenjen za neposreden ali posreden stik z živili, dovolj inertni, da snovi ne prehajajo v živila v takih količinah, ki bi lahko ogrožale zdravje ljudi ali povzročale nesprejemljivo spremembo v sestavi živil oziroma poslabšanje njihovih organoleptičnih lastnosti. To načelo se zato uporablja tudi za reciklirane materiale, namenjene za stik z živili. V navedeni uredbi je pojasnjeno še, da bi morala imeti uporaba recikliranih materialov in izdelkov prednost le, če se uporabljajo stroge zahteve v zvezi z varnostjo hrane. Zagotavljanje varnosti hrane poleg prehajanja snovi, ki lahko vplivajo na zdravje ljudi ali kakovost živil, vključuje tudi mikrobiološko varnost. Ker vhodni materiali za postopke recikliranja izvirajo iz odpadkov, je verjetnost njihovega mikrobiološkega onesnaženja veliko večja kot pri materialih in izdelkih, ki so na novo izdelani iz začetnih snovi. Zato bi bilo treba s to uredbo zagotoviti, da reciklirani plastični materiali in izdelki niso samo ustrezno inertni, temveč tudi mikrobiološko varni.
- (13) Izkušnje z ocenjevanjem postopkov na podlagi Uredbe (ES) št. 282/2008 kažejo, da bi bilo treba pred oceno posamičnih postopkov recikliranja, pri katerih se uporablja določena tehnologija recikliranja, določiti znanstvena merila in zagotoviti specifično znanje o navedeni tehnologiji, saj se lahko ob nezadostnem znanstvenem znanju o ravneh onesnaževal v vhodnih materialih in o delovanju tehnologije pojavi preveč negotovosti, da bi lahko Agencija oblikovala sklep o varnosti navedenih postopkov recikliranja. Izkušnje kažejo tudi, da je mogoče z drugimi tehnologijami recikliranja pri vsakem postopku recikliranja, pri katerem se uporabljajo, pridobiti varno reciklirano plastiko, zato ima ocena vsakega postopka recikliranja, pri katerem se uporabljajo te tehnologije, majhne koristi v primerjavi z bremenom, ki ga povzroči nosilec dejavnosti in Agenciji. Zato je ustrezno določiti, da se načeloma lahko reciklirani plastični materiali in izdelki dajo na trg samo, kadar so bili proizvedeni z uporabo tehnologije, ki je dovolj dobro poznana, da lahko Komisija sprejme odločitev o tem, ali se načeloma lahko odpadna plastika z navedeno tehnologijo recikliranja predela v plastiko, ki izpolnjuje zahteve Uredbe (ES) št. 1935/2004, in ali bi bilo treba za njeno uporabo uporabljati specifične zahteve, vključno s tem, ali se postopki recikliranja, pri katerih se uporablja navedena tehnologija, med sabo dovolj razlikujejo glede parametrov obdelave za odstranjevanje onesnaženja ali konfiguracije postopka, da bi bila za vsakega od njih potrebna posamična odobritev za zagotovitev varnosti in kakovosti reciklirane plastike, ki se izdelane z njimi.
- (14) Na podlagi ocen, ki jih je Agencija opravila v zvezi z vlogami za odobritev, predloženimi v skladu z Uredbo (ES) št. 282/2008, se lahko mehansko recikliranje PET ter zaprte in nadzorovane verige izdelkov štejejo za primerne tehnologije recikliranja odpadne plastike za pridobitev plastike, ki izpolnjuje zahteve člena 3 Uredbe (ES) št. 1935/2004, zato bi bilo treba določiti specifične pogoje v zvezi z njihovo uporabo. Zlasti za postopke mehanskega recikliranja PET bi se morala

zahtevati posamična odobritev, saj so stopnja in trajanje obdelave plastičnih vhodnih materialov pri operacijah odstranjevanja onesnaženja, s tem pa tudi zmogljivost operacij za odstranjevanje onesnaženja odvisni od specifične konfiguracije navedenih postopkov, zato jih je treba oceniti za vsak primer posebej na podlagi opredeljenih meril. Nasprotno pa ni treba zahtevati odobritve posamičnih postopkov recikliranja, pri katerih se pridobiva samo plastika iz zaprte in nadzorovane verige, s katero se preprečuje onesnaženje, saj se pri vseh takih postopkih nad vnosom onesnaževal v verigi izvaja zadosten nadzor za zagotovitev, da je mogoče morebitno onesnaženje plastičnih vhodnih materialov odpraviti s preprostima postopkoma čiščenja in segrevanja, ki sta vsekakor potrebna za preoblikovanje materialov.

- (15) Za zagotovitev varnosti in kakovosti recikliranih plastičnih materialov in izdelkov bi bilo treba določiti pravila o dajanju teh proizvodov na trg.
- (16) Uredba (EU) št. 10/2011 določa zahteve glede sestave, s katerimi se zagotavlja varna uporaba plastičnih materialov, namenjenih za stik z živili, vključno s snovmi, odobrenimi za izdelavo, in mejnimi vrednostmi migracije. Za zagotovitev iste ravni varnosti recikliranih plastičnih materialov in izdelkov bi morala biti njihova sestava enaka sestavi plastike, izdelane v skladu z Uredbo (EU) št. 10/2011, poleg tega pa bi morala ustrezati omejitvam in specifikacijam iz navedene uredbe, kot so mejne vrednosti migracije.
- (17) Za zagotovitev preglednosti ter olajšanje nadzora kakovosti in sledljivosti bi bilo treba vzpostaviti javni register z informacijami o izvajalcih recikliranja, napravah za recikliranje in postopkih recikliranja, pri čemer bi morala biti registracija v tem registru pogoj za dajanje recikliranih plastičnih materialov in izdelkov na trg.
- (18) Uredba (ES) št. 1935/2004 določa specifična pravila za označevanje materialov in izdelkov za obveščanje uporabnikov o njihovi ustrezni uporabi, tovrstnih pravil v zvezi z naknadno obdelavo plastike, pri kateri je bilo onesnaženje odstranjeno, pa ni. Vendar se odvisno od obsega odstranitve onesnaženja lahko v zvezi z nadaljnjo obdelavo in uporabo reciklirane plastike uporabljajo nekatera navodila, kot so zahteve glede mešanja za zagotovitev čim večje vsebnosti reciklirane plastike ali omejitve njene uporabe. Čeprav je treba taka navodila prenesti z dokumentacijo, je morda težko ugotoviti, da je za plastične materiale potrebna posebna obravnava. Zato bi bilo treba reciklirano plastiko prav tako označiti z jasno berljivo oznako, da bi se preprečile napake, olajšal nadzor in zagotovila ustrezna uporaba reciklirane plastike med naknadno obdelavo v skladu z navodili izvajalca recikliranja.
- (19) Za zagotovitev, da se za plastične materiale in izdelke med celotnim postopkom recikliranja uporabljajo pogoji, s katerimi se zagotovita njihova varnost in kakovost, ter za olajšanje izvrševanja in delovanja dobavne verige bi bilo treba določiti pravila o poteku vseh faz recikliranja od predobdelave prek odstranjevanja onesnaženja do naknadne obdelave. Zlasti raven onesnaženja plastičnih vhodnih materialov v postopek odstranjevanja onesnaženja nikoli ne bi smela presežati najvišjih ravni, pri katerih je mogoče s postopkom zagotoviti zadostno odstranitev onesnaženja, zato bi bilo treba zagotoviti, da kakovost vhodnih materialov vselej izpolnjuje ustrezne specifikacije. Zato bi bilo treba pravila iz Uredbe Komisije (ES) št. 2023/2006⁷ o dobrih proizvodnih praksah po potrebi uporabljati tudi za operacije ravnanja z odpadki, ki se izvajajo pred postopkom odstranjevanja onesnaženja, da bi se

⁷ Uredba Komisije (ES) št. 2023/2006 z dne 22. decembra 2006 o dobri proizvodni praksi za materiale in izdelke, namenjene za stik z živili (UL L 384, 29.12.2006, str. 75).

zagotovila uporaba sistema zagotavljanja kakovosti. Zaradi raznolikosti tehnologij in postopkov recikliranja pa bi morala biti na voljo možnost, da se sprejmejo specifična pravila, ki dopolnjujejo nekatera od teh splošnih pravil ali odstopajo od njih, da bi se upoštevale specifične zmogljivosti tehnologije ali postopka recikliranja.

- (20) Navedena splošna pravila o poteku vseh faz recikliranja se ne bi smela uporabljati v zvezi s tehnologijami recikliranja, ki temeljijo na vzpostavitvi posebne sheme za uporabo in zbiranje plastičnih materialov in izdelkov, v kateri sodelujejo izvajalci recikliranja, nosilci živilske dejavnosti in drugi nosilci dejavnosti ter ki je namenjen zagotavljanju, da je onesnaženje plastičnih vhodnih materialov ohranjeno na minimalni ravni, s tem pa zmanjšanju zahtev za postopek odstranjevanja onesnaženja, ki se uporablja. Ker je varnost reciklirane plastike v tem primeru odvisna od preprečevanja onesnaženja in posledično od pravilnega delovanja takih shem recikliranja, ne od obdelave odpadkov in poznejšega odstranjevanja njihovega onesnaženja, je ustrezno, da se v tej uredbi določijo pravila o njihovem delovanju. Zlasti bi moral biti za upravljanje splošnega delovanja sheme recikliranja pristojen samo en subjekt, ki bi moral vsem sodelujočim izvajalcem zagotoviti zavezujoča navodila, da bi se zagotovili jasnost in enotna uporaba sheme recikliranja. Poleg tega bi bilo treba zagotoviti, da lahko udeleženci, tretje osebe in organi, pristojni za nadzor, enostavno prepoznajo plastične materiale in izdelke, ki jih je treba uporabljati v skladu s specifično shemo recikliranja.
- (21) Tudi če bi moralo biti pravilo, da se lahko na trg dajo samo reciklirani plastični materiali in izdelki, proizvedeni z uporabo tehnologij, ki so dokazano primerne, je ustrezno, da se pod strogimi pogoji in za določeno obdobje dovoli dajanje na trg recikliranih plastičnih materialov in izdelkov, proizvedenih z novimi tehnologijami, da bi se omogočil in spodbujal razvoj takih tehnologij. S tem bi se moralo razvijalcem omogočiti, da zberejo podatke o velikem in reprezentativnem številu vzorcev, kar je potrebno za čim manjšo negotovost glede značilnosti plastičnih vhodnih materialov ter recikliranih plastičnih materialov in izdelkov, ob tem pa tudi za oceno primernosti nove tehnologije in določitev specifičnih zahtev, kadar je ustrezno.
- (22) Določiti bi bilo treba pravila za zagotovitev, da je tveganje pri recikliranih plastičnih materialih in izdelkih, proizvedenih z novimi tehnologijami, čim manjše ter da se možnost dajanja takih materialov in izdelkov na trg dejansko uporablja za zbiranje informacij in pridobivanje izkušenj, na podlagi katerih je mogoče oceniti tehnologijo. Zato bi bilo treba pred dajanjem teh recikliranih materialov in izdelkov na trg uporabiti vse razpoložljive informacije o načelih, konceptih in praksah, ki se uporabljajo z novo tehnologijo, za čim manjša tveganja, poleg tega bi morali biti na voljo podatki o učinkovitosti tehnologije pri odstranjevanju onesnaženja. Kadar ti podatki ne bi bili zadostni za preverjanje ustreznega delovanja tehnologije in zlasti v primerih, v katerih odstranjevanje onesnaženja ni glavno ali edino načelo, uporabljeno za zagotavljanje varnosti, bi bilo treba na podlagi posebnosti nove tehnologije oblikovati dodatne preskuse. Poleg tega bi bilo treba za določitev ravni onesnaženja vhodnih materialov, ravni preostalih onesnaževal v končnih materialih in izdelkih ter možnosti njihovega prehajanja v živila določiti pravila, ki se nanašajo zlasti na analitično spremljanje recikliranih plastičnih materialov in izdelkov, proizvedenih s tehnologijami recikliranja v razvoju, ter morebitne prisotnosti nevarnih snovi. Za opredelitev tveganja izpostavljenosti bi moralo biti tako spremljanje poleg povprečnih ravni osredotočeno tudi na oceno vprašanj, na primer ali se nekatera onesnaževala pogosto pojavljajo v različnih serijah oz. ali so povezana s posameznim virom. Poleg tega je za zagotovitev zaupanja v tehnologije v razvoju, javnega znanja o njih in regulativnega

nadzora nad njimi pomembno, da se poročila o varnosti materialov in takem spremljanju javno objavijo.

- (23) Za zagotovitev, da je možnost dajanja recikliranih plastičnih materialov in izdelkov, proizvedenih z novimi tehnologijami, na trg časovno omejena na obdobje, potrebno za zbiranje informacij in pridobivanje izkušenj, potrebnih za oceno tehnologije, bi bilo treba določiti pravila v zvezi z začetkom navedene ocene. Ker pa ni neverjetno, da bi več razvijalcev sočasno in neodvisno uporabljalo podobne naprave, ki v bistvu temeljijo na isti tehnologiji, bi morala biti mogoča določena raven prožnosti v zvezi z začetkom in področjem uporabe ocene nove tehnologije, da bi se lahko pri navedeni oceni upoštevale informacije vseh zadevnih razvijalcev tehnologije.
- (24) Komisija bi morala imeti možnost, da v primeru dokazov ali znakov, da lahko reciklirani plastični materiali in izdelki, ki so bili reciklirani z uporabo primerne tehnologije recikliranja ali nove tehnologije, ogrozijo zdravje potrošnikov, analizira tehnologijo ter varnost recikliranih plastičnih materialov in izdelkov, ki se z njo proizvajajo, ter v zvezi z njo sprejme ustrezne in takojšnje ukrepe.
- (25) Ker je treba v skladu s to uredbo postopke recikliranja v nekaterih primerih odobriti posamično, bi bilo treba za to določiti postopek. Ta bi moral biti podoben postopku za odobritev nove snovi iz Uredbe (ES) št. 1935/2004 ter po potrebi prilagojen za posamično odobritev postopkov recikliranja. Ker vlagatelj za pripravo vloge za odobritev potrebuje podrobno znanje o zadevnem postopku recikliranja, je ustrezno določiti, da lahko vlogo za odobritev predloži samo nosilec dejavnosti, ki je razvil postopek recikliranja, in ne izvajalci recikliranja, ki uporabljajo postopek, da bi se preprečila predložitev več vlog za isti postopek recikliranja. Ker se lahko v zvezi z odobrenimi postopki recikliranja v njihovem življenjskem ciklu uvedejo majhne in velike tehnične in upravne spremembe, bi bilo treba s to uredbo zagotoviti jasnost glede postopkov, ki se uporabljajo za spremembe odobrenih postopkov recikliranja.
- (26) Naprave za recikliranje so kompleksne, v zvezi z njihovo konfiguracijo in delovanjem pa se uporabljajo številni parametri in postopki, zato je za olajšanje spremljanja skladnosti, ki ga izvajajo sami izvajalci recikliranja, in učinkovitih presoj v okviru uradnega nadzora ustrezno zahtevati, da izvajalci recikliranja, ki upravljajo napravo za odstranjevanje onesnaženja, hranijo dokument s standardiziranim povzetkom o delovanju, nadzoru in spremljanju navedene naprave in naprave za recikliranje, katere del je navedena naprava, na način, ki dokazuje skladnost s to uredbo.
- (27) Pristojni organi bi morali izvajati inšpekcijo in nadzor odstranjevanja onesnaženja reciklirane plastike. Uredba (EU) 2017/625 o izvajanju uradnega nadzora in drugih uradnih dejavnosti, da se zagotovi uporaba zakonodaje o živilih in krmi⁸, zajema tudi uradni nadzor materialov, namenjenih za stik z živali, in zato vključuje naprave za odstranjevanje onesnaženja. Navedena uredba določa splošna pravila za uradni nadzor, ne določa pa specifičnih postopkov za nadzor naprav za odstranjevanje onesnaženja.

⁸ Uredba (EU) 2017/625 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. marca 2017 o izvajanju uradnega nadzora in drugih uradnih dejavnosti, da se zagotovi uporaba zakonodaje o živilih in krmi, pravil o zdravju in dobrobiti živali ter zdravju rastlin in fitofarmaceutskih sredstvih, ter o spremembi uredb (ES) št. 999/2001, (ES) št. 396/2005, (ES) št. 1069/2009, (ES) št. 1107/2009, (EU) št. 1151/2012, (EU) št. 652/2014, (EU) 2016/429 in (EU) 2016/2031 Evropskega parlamenta in Sveta, uredb Sveta (ES) št. 1/2005 in (ES) št. 1099/2009 ter direktiv Sveta 98/58/ES, 1999/74/ES, 2007/43/ES, 2008/119/ES in 2008/120/ES ter razveljavitvi uredb (ES) št. 854/2004 in (ES) št. 882/2004 Evropskega parlamenta in Sveta, direktiv Sveta 89/608/EGS, 89/662/EGS, 90/425/EGS, 91/496/EGS, 96/23/ES, 96/93/ES in 97/78/ES ter sklepa Sveta 92/438/EGS (UL L 95, 7.4.2017, str. 1).

Zato je za zagotovitev enotne uporabe uradnega nadzora naprav za odstranjevanje onesnaženja ne glede na njihovo lokacijo primerno opredeliti ustrezne tehnike nadzora ter pravila, ki določajo, kdaj bi bilo treba šteti, da reciklirana plastika ni v skladu s to uredbo.

- (28) Za zagotovitev, da obdelovalci in nosilci živilske dejavnosti ustrezno in na sledljiv način uporabljajo reciklirano plastiko ter reciklirane plastične materiale in izdelke, bi bilo treba zagotoviti izjavo o skladnosti, ki se priloži serijam reciklirane plastike, da se določita identiteta izvajalca recikliranja in reciklirani izvor plastike, obdelovalcem in končnim uporabnikom pa zagotovijo navodila za njeno uporabo. Nosilci dejavnosti bi morali uporabljati predhodno določeno predlogo za navedeni dokument, da bi ga lahko enotno razumeli vsi, ki ga prejmejo.
- (29) Reciklirani plastični materiali in izdelki se zdaj dajo na trg v skladu z nacionalnimi pravili. Zato bi bilo treba navesti določbe za zagotovitev nemotenega prehoda na to uredbo, ki ne povzroča motenj na obstoječem trgu za reciklirane plastične materiale in izdelke. Zlasti bi morale biti za določen čas mogoče predložiti vlogo za odobritev obstoječih postopkov recikliranja, ki jih je treba v skladu s to uredbo odobriti posamično, in do zaključka postopka odobritve še naprej dajati na trg reciklirano plastiko ter reciklirane plastične materiale in izdelke, proizvedene z navedenimi postopki recikliranja. Vloge v zvezi s takimi postopki recikliranja, predložene v skladu z Uredbo (ES) št. 282/2008, bi bilo treba šteti za vloge, predložene na podlagi te uredbe. Vloge, predložene v skladu z Uredbo (ES) št. 282/2008, v zvezi s postopki recikliranja, ki jih ni treba posamično odobriti v skladu s to uredbo, bi bilo treba razveljaviti, saj podlage za odobritev zadevnih postopkov na podlagi te uredbe ni.
- (30) Izvajalci recikliranja, ki pri sedanjih operacijah recikliranja uporabljajo tehnologije, ki niso uvrščene med primerne tehnologije recikliranja, bi morali imeti na voljo dovolj časa, da razmislijo, ali želijo zadevno tehnologijo nadalje razviti, da bi se lahko uvrstila med primerne tehnologije, ali prekiniti uporabo navedenih operacij recikliranja za izdelavo plastičnih materialov in izdelkov. Zato bi morale biti dajanje reciklirane plastike ter recikliranih plastičnih materialov in izdelkov, proizvedenih s postopki recikliranja in napravami za recikliranje, ki temeljijo na navedenih tehnologijah, ter v skladu z veljavnimi nacionalnimi pravili, za omejen čas še naprej dovoljeno.
- (31) Če se nosilci dejavnosti odločijo, da bodo dodatno razvili tehnologijo, da se bo lahko uvrstila med primerne, je treba v skladu s to uredbo poslati uradno obvestilo o tehnologiji in imenovati razvijalca. V skladu s postopkom za uradno obvestilo pa bi bilo treba ob uradnem obvestilu navesti obsežno utemeljitev varnosti navedenih recikliranih plastičnih materialov in izdelkov ter objaviti poročilo na podlagi te utemeljitve. Medtem ko bi morali imeti nosilci dejavnosti, ki že uporabljajo te tehnologije, na voljo informacije o varnosti recikliranih plastičnih materialov in izdelkov, izdelanih s temi tehnologijami, so zahteve, ki jih ta uredba določa za takšna poročila, obsežne. Ker je lahko za pridobitev zahtevanih dodatnih informacij potrebnega veliko časa, je ustrezno, da se navedenim razvijalcem dovoli, da te informacije predložijo v nekaj mesecih po uradnem obvestilu.
- (32) V skladu s to uredbo recikliranih plastičnih materialov in izdelkov, izdelanih z določeno napravo za recikliranje, po določenem datumu morda ni več mogoče zakonito dati na trg. Nosilci živilske dejavnosti pa lahko še imajo zaloge takšnih recikliranih plastičnih materialov in izdelkov ali so jih že uporabili za pakiranje živil. Ker to stanje ni posledica neposrednih pomislekov glede varnosti, nacionalni organi pa

so izvajali nadzor nad dajanjem navedenih recikliranih plastičnih materialov in izdelkov na trg, bi bilo treba preprečiti nastajanje živilskih odpadkov in breme za nosilce živilske dejavnosti ter jim dovoliti, da uporabljajo navedene reciklirane plastične materiale in izdelke za pakiranje živil in njihovo dajanje na trg, dokler ne porabijo zalog.

- (33) Med tehnologijami recikliranja, ki spadajo na področje uporabe te uredbe in niso uvrščene med primerne tehnologije recikliranja, je izdelava recikliranih plastičnih materialov in izdelkov, v katerih se reciklirana plastika uporablja za plastično funkcionalno pregrado, v zvezi s katero je potrebna posebna obravnava, saj se s to tehnologijo že zdaj izdelujejo reciklirani plastični materiali in izdelki v več sto napravah za recikliranje. Do zdaj so se reciklirani plastični materiali in izdelki, izdelani s to tehnologijo, dajali na trg, če se domneva, da so bili skladni z Uredbo (EU) št. 10/2011, pri čemer so nadzor nad tem izvajali pristojni nacionalni organi. Trenutno razpoložljive informacije o teh materialih ne odpravljajo dvomov o njihovi dejanski skladnosti z navedeno uredbo. Zlasti ni na voljo dovolj informacij o zmožnosti uporabljenih funkcionalnih pregrad, da v daljšem obdobju preprečijo migracije onesnaževal, ki jih vsebuje reciklirana plastika, v živila. Zato se ta tehnologija še ne bi smela opredeliti kot primerna tehnologija recikliranja. V nasprotju z drugimi tehnologijami, ki jih je treba za namene te uredbe šteti za nove, so glavna načela te tehnologije že dobro znana. Zato je mogoče v zvezi z uporabo te tehnologije določiti specifične prilagoditve pravil o novih tehnologijah, dokler se ne sprejme odločitev o njihovi primernosti, ter zlasti dodati zahtevo za preverjanje učinkovitosti načela pregrade. Čeprav se zaradi števila obstoječih naprav zdi, da ni treba zahtevati spremljanja vseh teh naprav za recikliranje, da bi se pridobili zadostni podatki o ravneh onesnaženja, na podlagi razpoložljivega znanja obstajajo dvomi o zmožnosti funkcionalnih pregrad, da dolgoročno preprečijo migracijo onesnaževal, zato je ustrezno določiti, da se lahko reciklirani plastični materiali in izdelki, izdelani s to tehnologijo, dajo na trg le, če se opravijo dodatni preskusi za zagotovitev te zmožnosti.
- (34) V skladu s to uredbo morajo nekateri izvajalci dejavnosti ravnanja z odpadki, ki sodelujejo pri zbiranju plastike, ter izvajalci dejavnosti, ki sodelujejo pri nadaljnjih dejavnostih v okviru predobdelave, vzpostaviti certificiran sistem zagotavljanja kakovosti za zagotavljanje kakovosti in sledljivosti plastičnih vhodnih materialov. Ker ti izvajalci dejavnosti potrebujejo čas, da se v celoti pripravijo na tako certificiranje, bi jim bilo treba zagotoviti dovolj časa, da se prilagodijo navedeni zahtevi.
- (35) Za zagotovitev enotne in ustrezne uporabe analiznih metod morajo izvajalci recikliranja, ki v okviru svojih dejavnosti za razvoj novih tehnologij spremljajo vrednosti onesnaževal, v skladu s to uredbo sodelovati pri preizkusih strokovne usposobljenosti. Ker ta uredba prvič določa to zahtevo, je treba navedene preizkuse strokovne usposobljenosti dodatno prilagoditi določbam te uredbe, laboratoriji pa potrebujejo čas, da organizirajo svoje sodelovanje. Zato bi bilo treba zagotoviti dovolj časa za prilagoditev in organizacijo preskusov strokovne usposobljenosti.
- (36) Uredbo (ES) št. 282/2008 bi bilo treba razveljaviti.
- (37) Ukrepi iz te uredbe so v skladu z mnenjem Stalnega odbora za rastline, živali, hrano in krmo –

Poglavje I

Predmet urejanja, področje uporabe in opredelitev pojmov

Člen 1

Predmet urejanja in področje uporabe

1. Ta uredba je posebni ukrep v smislu člena 5 Uredbe (ES) št. 1935/2004.
2. Ta uredba določa pravila za:
 - (a) dajanje plastičnih materialov in izdelkov, ki spadajo na področje uporabe člena 1(2) Uredbe (ES) št. 1935/2004 ter vsebujejo plastiko, ki izvira iz odpadkov ali je izdelana iz njih, v promet;
 - (b) razvoj in delovanje tehnologij in postopkov recikliranja ter naprav za recikliranje za proizvodnjo reciklirane plastike za uporabo v navedenih plastičnih materialih in izdelkih;
 - (c) uporabo recikliranih plastičnih materialov in izdelkov, ki so v stiku z živili, ter plastičnih materialov in izdelkov, namenjenih za recikliranje.
3. Ta uredba se ne uporablja za uporabo odpadkov za izdelavo snovi, vključenih na seznam odobrenih snovi Unije v skladu s členom 5 Uredbe (EU) št. 10/2011, in za izdelavo snovi, za katere se uporablja člen 6(1), (2) in (3), točka (a), navedene uredbe, kadar so namenjene za poznejšo uporabo v skladu z navedeno uredbo.

Člen 2

Opredelitev pojmov

1. V tej uredbi se uporabljajo opredelitve pojmov iz člena 3 Uredbe (EU) št. 10/2011 in člena 3 Uredbe (ES) št. 2023/2006.
2. V tej uredbi se uporabljajo tudi naslednje opredelitve pojmov:
 - (1) „odpadek“, „komunalni odpadki“, „ravnanje z odpadki“, „zbiranje“, „ponovna uporaba“, „recikliranje“ in „nenevaren odpadek“, kot so opredeljeni v členu 3 Direktive 2008/98/ES Evropskega parlamenta in Sveta⁹;
 - (2) „živilska dejavnost“ in „nosilec živilske dejavnosti“, kot sta opredeljena v členu 3 Uredbe (ES) št. 178/2002 Evropskega parlamenta in Sveta¹⁰;
 - (3) „pristojni organi“ in „presoja“, kot sta opredeljena v členu 3 Uredbe (EU) 2017/625 Evropskega parlamenta in Sveta.
3. V tej uredbi se uporabljajo tudi naslednje opredelitve pojmov:

⁹ Direktiva 2008/98/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. novembra 2008 o odpadkih in razveljavitvi nekaterih direktiv (UL L 312, 22.11.2008, str. 3).

¹⁰ Uredba (ES) št. 178/2002 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 28. januarja 2002 o določitvi splošnih načel in zahtevah živilske zakonodaje, ustanovitvi Evropske agencije za varnost hrane in postopkih, ki zadevajo varnost hrane (UL L 31, 1.2.2002, str. 1).

- (1) „tehnologija recikliranja“ pomeni specifično kombinacijo fizikalnih ali kemičnih konceptov, načel in praks za recikliranje določene vrste toka odpadkov, ki se zbirajo na določen način, za pridobivanje specifične vrste recikliranih plastičnih materialov in izdelkov, predvidenih za specifično uporabo, ter vključuje tehnologijo odstranjevanja onesnaženja;
- (2) „tehnologija odstranjevanja onesnaženja“ pomeni specifično kombinacijo fizikalnih ali kemičnih konceptov, načel in praks, ki so del tehnologije recikliranja ter katerih glavni namen je odstranitev onesnaženja ali čiščenje;
- (3) „postopek recikliranja“ pomeni zaporedje posamičnih faz, ki temelji na specifični tehnologiji recikliranja, za izdelavo recikliranih plastičnih materialov in izdelkov s predobdelavo, postopkom odstranjevanja onesnaženja in naknadno obdelavo;
- (4) „reciklirana plastika“ pomeni plastiko, pridobljeno s postopkom odstranjevanja onesnaženja v okviru postopka recikliranja, in plastiko, pridobljeno s poznejšimi fazami naknadne obdelave, ki še ni bila pretvorjena v reciklirane plastične materiale in izdelke;
- (5) „reciklirani plastični materiali in izdelki“ pomenijo materiale in izdelke, namenjene za stik z živili, v končni obliki, ki so v celoti ali deloma proizvedeni iz reciklirane plastike;
- (6) „vsebnost reciklirane plastike“ pomeni količino reciklirane plastike, pridobljene neposredno s postopkom odstranjevanja onesnaženja v okviru postopka recikliranja, ki jo vsebuje naknadno obdelana reciklirana plastika ali jo vsebujejo reciklirani plastični materiali in izdelki, izdelani iz nje;
- (7) „predobdelava“ pomeni vse operacije ravnanja z odpadki za sortiranje, mletje, pranje, mešanje ali drugačno obdelavo plastičnih odpadkov za zagotovitev njihove primernosti za postopek odstranjevanja onesnaženja;
- (8) „plastični vhodni materiali“ pomeni plastične materiale, pridobljene s predobdelavo, ki se vnesejo v postopek odstranjevanja onesnaženja;
- (9) „postopek odstranjevanja onesnaženja“ pomeni specifično zaporedje posamičnih faz, ki so skupaj namenjene predvsem odstranitvi onesnaženja iz plastičnih vhodnih materialov za zagotovitev njihove primernosti za stik z živili z uporabo specifične tehnologije odstranjevanja onesnaženja;
- (10) „naključno onesnaženje“ pomeni onesnaženje plastičnih vhodnih materialov, ki izvira iz živil, plastičnih materialov in izdelkov, ki so namenjeni in se uporabljajo za stik z živili, njihove uporabe ali napačne uporabe za neživilske namene ter iz nenamerne prisotnosti drugih snovi, materialov in izdelkov zaradi ravnanja z odpadki;
- (11) „naknadna obdelava“ pomeni vse posamične faze po postopku odstranjevanja onesnaženja, s katerimi se izhodni materiali dodatno polimerizirajo, drugače obdelajo in/ali pretvorijo, s čimer se pridobijo reciklirani plastični materiali in izdelki v končni obliki;
- (12) „naprava za recikliranje“ pomeni opremo za izvajanje vsaj dela postopka recikliranja;
- (13) „naprava za odstranjevanje onesnaženja“ pomeni specifično opremo za izvajanje postopka odstranjevanja onesnaženja;

- (14) „obrat za recikliranje“ pomeni lokacijo, na kateri je vsaj ena naprava za odstranjevanje onesnaženja;
- (15) „shema recikliranja“ pomeni dogovor med pravnimi subjekti o upravljanju uporabe, ločenega zbiranja in recikliranja plastičnih materialov in izdelkov z namenom omejitve ali preprečitve njihovega onesnaženja za olajšanje njihovega recikliranja;
- (16) „izvajalec recikliranja“ pomeni vsako fizično ali pravno osebo, ki uporablja postopek odstranjevanja onesnaženja;
- (17) „obdelovalec“ pomeni vsako fizično ali pravno osebo, ki izvaja eno ali več posamičnih faz naknadne obdelave;
- (18) „posamična faza“ pomeni osnovno operacijo, ki je del postopka in pri kateri se izvede posamična pretvorba vhodnega materiala ali več pretvorb, če se izvedejo skupaj;
- (19) „faza izdelave“ pomeni eno ali več zaporednih posamičnih faz, ki jim sledi ocena kakovosti materiala, pridobljenega v navedeni fazi;
- (20) „serija“ pomeni količino materiala enake kakovosti, proizvedene z uporabo enotnih proizvodnih parametrov v določeni fazi izdelave, ki se shrani in loči za preprečitev mešanja z drugimi materiali ali onesnaženja, ter označi kot taka z edinstveno proizvodno številko.

Člen 3

Primerne tehnologije recikliranja

1. Tehnologija recikliranja se šteje za primerno, če se dokaže, da je z njo mogoče reciklirati odpadke tako, da se pridobijo reciklirani plastični materiali in izdelki, ki so v skladu s členom 3 Uredbe (ES) št. 1935/2004 in so mikrobiološko varni.
2. Tehnologije recikliranja se razlikujejo na podlagi naslednjih lastnosti:
 - (a) vrste, načina zbiranja in izvora vhodnega materiala;
 - (b) specifične kombinacije fizikalnih in kemičnih konceptov, načel in praks, ki se uporabljajo za odstranitev onesnaženja vhodnega materiala;
 - (c) vrste in predvidene uporabe recikliranih plastičnih materialov in izdelkov;
 - (d) potrebe ali neobstoja potrebe po oceni in odobritvi postopkov recikliranja, pri katerih se uporablja navedena tehnologija, ter merilih za to.
3. Primerne tehnologije recikliranja so navedene v Prilogi I. Priloga I se lahko spremeni v skladu s členoma 15 in 16.
4. Kadar je zmogljivost postopkov recikliranja, pri katerih se uporablja določena tehnologija recikliranja, za zagotovitev zadostne odstranitve onesnaženja odvisna od natančne specifikacije vhodnega materiala, podrobne konfiguracije navedenih postopkov ali uporabljenih operativnih pogojev in ko ob določitvi tehnologije za primerno navedene specifikacije, konfiguracije ali navedenih pogojev ni mogoče določiti s preprostimi pravili, Komisija v skladu s postopkom iz poglavja V in zlasti člena 19(1) navedenega poglavja (Odobritev) posamično odobri vsak postopek recikliranja, pri katerem se uporablja navedena tehnologija.

5. V Prilogi I je navedeno, ali je treba za tehnologijo recikliranja odobriti posamične postopke recikliranja.
6. V tej uredbi se vsaka tehnologija recikliranja, v zvezi s katero ni bila sprejeta odločitev o njeni primernosti v skladu s členom 15 ali 16, šteje za novo tehnologijo.

Poglavje II

Dajanje reciklirane plastike ter recikliranih plastičnih materialov in izdelkov na trg

Člen 4

Zahteve za reciklirane plastične materiale in izdelke

1. Reciklirani plastični materiali in izdelki se dajo na trg samo, če se med njihovo izdelavo izpolnijo zahteve iz odstavkov 2 do 7.
2. Za reciklirane plastične materiale in izdelke se uporabljajo zahteve iz poglavij II, III in V Uredbe (EU) št. 10/2011.
3. Reciklirani plastični materiali in izdelki se izdelujejo z uporabo ene od naslednjih:
 - (a) primerne tehnologije recikliranja iz Priloge I ali
 - (b) nove tehnologije iz člena 3(6), ki je bila razvita v skladu s poglavjem IV.
4. Kadar se reciklirani plastični materiali in izdelki izdelujejo z uporabo primerne tehnologije recikliranja, velja da so izpolnjene naslednje zahteve:
 - (a) postopek recikliranja, uporabljen za izdelovanje recikliranih plastičnih materialov in izdelkov, je bil po potrebi odobren;
 - (b) recikliranje in uporaba reciklirane plastike za izdelavo recikliranih plastičnih materialov in izdelkov izpolnjujeta splošne zahteve iz členov 6, 7 in 8, kot so dopolnjene s specifikacijami in zahtevami za tehnologijo, določenimi v stolpcu 8 preglednice 1 Priloge I in odobritvi, ob upoštevanju specifičnih odstopanj iz stolpca 9 preglednice 1 Priloge I in odobritve;
 - (c) z odstopanjem od točke (b) recikliranje in uporaba recikliranih plastičnih materialov in izdelkov izpolnjujeta splošne zahteve iz člena 9 ter sta po potrebi v skladu s specifičnimi pravili za tehnologijo iz Priloge I, kadar se primerna tehnologija recikliranja izvaja v okviru sheme recikliranja.
5. Kadar se reciklirani plastični materiali in izdelki izdelujejo z uporabo nove tehnologije, so izpolnjene zahteve iz členov 10 do 13.
6. Register Unije iz člena 24 vključuje naslednje informacije v zvezi z izdelavo reciklirane plastike:
 - (a) napravo za odstranjevanje onesnaženja, s katero je bila izdelana reciklirana plastika, naslov obrata za recikliranje in identiteto izvajalca recikliranja, ki ga upravlja;
 - (b) uporabljeni odobreni postopek recikliranja, če se za uporabljeno primerno tehnologijo recikliranja zahteva odobritev postopkov recikliranja;

- (c) ime uporabljene sheme recikliranja, identiteto upravljavca sheme in uporabljene oznake, če je treba za uporabljeno tehnologijo recikliranja uporabljati shemo recikliranja;
 - (d) ime nove tehnologije, če se pri izdelavi reciklirane plastike uporablja nova tehnologija recikliranja.
7. Kadar je ustrezno, status odobrenega postopka recikliranja, uporabljenega za izdelavo, v registru iz člena 24 ni „začasno prekinjena“ ali „preklicana“.
 8. Status registracije naprave za odstranjevanje onesnaženja, uporabljene za izdelavo, v registru iz člena 24 ni „začasno umaknjena“.

Člen 5

Zahteve za dokumentacijo, navodila in označevanje

1. Za posamezne serije reciklirane plastike ter recikliranih plastičnih materialov in izdelkov se pripravi en dokument ali ena evidenca v zvezi z njihovo kakovostjo, poleg tega se serije označijo z edinstveno številko in navedbo faze izdelave, iz katere izvirajo.
2. Reciklirani plastiki, ki se da na trg, se priloži izjava o skladnosti v skladu s členom 29.
3. Zabojniki z reciklirano plastiko, ki se dobavijo obdelovalcem, se označijo. Na oznaki je znak, določen v Prilogi II k Uredbi (ES) št. 1935/2004, ki mu sledijo:
 - (a) znak **RIN** (*recycling installation number*– številka naprave za recikliranje) in registrska številka naprave za odstranjevanje onesnaženja, s katero je bila izdelana reciklirana plastika, v skladu s členom 24;
 - (b) znak **Batch No** (številka serije), ki mu sledi številka serije;
 - (c) masni delež recikliranega materiala;
 - (d) največji masni delež recikliranega materiala, ki ga lahko vsebujejo končni reciklirani plastični materiali in izdelki, ki vsebujejo reciklirano plastiko, če je manjši od 100 %, ter
 - (e) kadar izjava iz odstavka 2 vsebuje dodatna navodila, znak, določen v standardu ISO 7000, z referenčno številko 1641.
4. Oznake iz odstavka 3 so vselej jasno berljive in trdno nameščene na vidnem mestu.

Najmanjša velikost pisave na oznakah je 17 točk (6 mm) na zabojnkih, katerih največja dimenzija je manjša od 75 centimetrov, 23 točk na zabojnkih, katerih največja dimenzija je med 75 in 125 centimetrov, ter 30 točk na zabojnkih, katerih največja dimenzija je večja od 125 centimetrov.
5. Z odstopanjem od odstavka 4 se lahko označevanje opusti pri fiksnih zabojnkih, nameščenih na naprave ali vozila.
6. Omejitve in specifikacije, navedene v Prilogi I, v zvezi z uporabo recikliranih plastičnih materialov ali izdelkov, izdelanih s primerno tehnologijo recikliranja, ter po potrebi omejitve in specifikacije, navedene v odobritvi, v zvezi z uporabo recikliranih materialov ali izdelkov, izdelanih s postopkom recikliranja, se vključijo v označevanje, ki se zahteva v skladu s členom 15 Uredbe (ES) št. 1935/2004 za

reciklirane materiale ali izdelke, ki se zagotavljajo nosilcem živilske dejavnosti ali končnim potrošnikom.

Poglavje III

Splošne zahteve za recikliranje plastike in uporabo reciklirane plastike

Člen 6

Zahteve za zbiranje in predobdelavo

1. Nosilci dejavnosti ravnanja z odpadki, ki sodelujejo v dobavni verigi plastičnih vhodnih materialov, zagotovijo, da zbrani plastični odpadki izpolnjujejo naslednje zahteve:
 - (a) plastični odpadki izvirajo samo iz komunalnih odpadkov ali iz prodaje živil na drobno ali druge živilske dejavnosti, če so bili namenjeni in uporabljeni samo za stik z živili, vključno z zavrženimi odpadki iz sheme recikliranja v skladu s členom 9(6);
 - (b) plastični odpadki izvirajo samo iz plastičnih materialov in izdelkov, izdelanih v skladu z Uredbo (EU) št. 10/2011, ali recikliranih plastičnih materialih in izdelkih, izdelanih v skladu s to uredbo;
 - (c) plastični odpadki se zbirajo ločeno;
 - (d) prisotnost plastičnih materialov in izdelkov, ki niso plastika, namenjena za postopek odstranjevanja onesnaženja, vključno s pokrovčki, oznakami in lepili, drugih materialov in snovi ter ostankov živil, se zmanjša na raven, navedeno v zahtevah za plastične vhodne materiale, ki jih predloži izvajalec recikliranja, ter ne ogroža dosežene ravni odstranitve onesnaženja.
2. Za namene odstavka 1, točka (c), se šteje, da se plastični odpadki zbirajo ločeno, kadar je izpolnjen eden od naslednjih pogojev:
 - (a) sestavljajo jih samo plastični materiali in izdelki, ki izpolnjujejo zahteve iz odstavka 1, točki (a) in (b), ter so bili zbrani za recikliranje ločeno od vseh drugih odpadkov;
 - (b) zbirajo se skupaj z drugo odpadno embalažo, ki je frakcija komunalnih odpadkov, ali z drugimi plastičnimi, kovinskimi, papirnimi ali steklenimi frakcijami komunalnih odpadkov, ki niso embalaža ter se zbirajo za recikliranje ločeno od preostalih odpadkov, pri čemer sta izpolnjeni naslednji zahtevi:
 - (i) v okviru sistema zbiranja se zbirajo samo nenevarni odpadki;
 - (ii) zbiranje odpadkov in poznejše sortiranje sta zasnovana in se izvajata tako, da se čim bolj zmanjša onesnaženje zbranih plastičnih odpadkov zaradi plastičnih odpadkov, ki ne izpolnjujejo zahtev iz odstavka 1, točki (a) in (b), ali drugih odpadkov.
3. Med celotnim postopkom zbiranja in predobdelave se izvaja nadzor plastičnih odpadkov na podlagi sistemov zagotavljanja kakovosti. Sistemi zagotavljanja kakovosti:

- (a) zagotavljajo izpolnitev pogojev in zahtev iz odstavkov 1 in 2;
- (b) zagotavljajo sledljivost vsake serije do točke prvega sortiranja zbranih plastičnih odpadkov ter
- (c) so certificirani s strani neodvisne tretje osebe.

Členi 4, 5, 6 in 7 Uredbe Komisije (ES) št. 2023/2006 ter točka B Priloge k navedeni uredbi se smiselno uporabljajo v zvezi z dobro proizvodno prakso, sistemi nadzora in zagotavljanja kakovosti ter ustrezno dokumentacijo.

Člen 7

Zahteve za odstranjevanje onesnaženja

1. Plastični vhodni in izhodni materiali pri uporabljenem postopku odstranjevanja onesnaženja izpolnjujejo specifikacije za zadevno tehnologijo recikliranja iz stolpcev 3, 5 in 6 preglednice 1 v Prilogi I ter po potrebi specifična merila iz odobritve.
2. Postopek odstranjevanja onesnaženja se izvaja v skladu z zadevnimi specifikacijami in zahtevami iz stolpca 8 preglednice 1 v Prilogi I ter po potrebi specifičnimi merili iz odobritve. Izvajalci recikliranja zagotovijo skladnost z Uredbo (ES) št. 2023/2006.
3. Naprava za odstranjevanje onesnaženja izpolnjuje naslednje zahteve:
 - (a) je v enem obratu za recikliranje, organiziranem tako, da se prepreči novo onesnaženje reciklirane plastike ali recikliranih plastičnih materialov in izdelkov;
 - (b) konfiguracija in delovanje naprave ustrežata konfiguraciji in delovanju postopka recikliranja, ki se uporablja;
 - (c) deluje, kot je opisano v listu s povzetkom spremljanja skladnosti, pripravljenem v skladu s členom 26.
4. Vodi se podatkovna baza evidenc za evidentiranje informacij o kakovosti posameznih serij, kot je opredeljen v oddelku 4.1 lista s povzetkom spremljanja skladnosti iz odstavka 3, točka (c). Evidence, shranjene v navedeni podatkovni bazi, se hranijo najmanj pet let.

Člen 8

Naknadna obdelava in uporaba recikliranih plastičnih materialov in izdelkov

1. Obdelovalci izpolnjujejo naslednje zahteve:
 - (a) naknadno obdelavo reciklirane plastike izvajajo v skladu z navodili, ki jih predloži izvajalec recikliranja ali obdelovalec, ki dobavi reciklirano plastiko, v skladu s členom 5(3);
 - (b) naknadnim obdelovalcem po potrebi zagotovijo navodila v skladu s členom 5, odstavki 3, 4 in 5 ter
 - (c) uporabnikom recikliranih plastičnih materialov in izdelkov po potrebi zagotovijo navodila v skladu s členom 5(6).
2. Nosilci živilske dejavnosti uporabljajo reciklirane plastične materiale in izdelke v skladu z navodili, ki jih prejmejo na podlagi člena 5(6).

Uporabnikom živil, pakiranih v take materiale in izdelke, in/ali drugim nosilcem živilske dejavnosti po potrebi sporočijo ustrezna navodila.

3. Trgovci na drobno recikliranih plastičnih materialov in izdelkov, ki še niso v stiku z živili, uporabnikom takih materialov in izdelkov zagotovijo ustrezna navodila, če ta niso navedena na oznakah, ki so že na navedenih materialih in izdelkih.

Člen 9

Zahteve za delovanje shem recikliranja

1. Shemo recikliranja upravlja en pravni subjekt, ki je pristojen za celotno delovanje sheme recikliranja.

Upravljevec sheme recikliranja vsaj 15 delovni dni pred začetkom delovanja sheme o tem obvesti pristojni organ na ozemlju, na katerem ima sedež, in Komisijo za namene registracije v registru Unije, vzpostavljenem v skladu s členom 24.

Upravljevec navede svoje ime, naslov, kontaktne osebe, ime sheme, povzetek o shemi, ki ni daljši od 300 besed, oznako iz odstavka 5, seznam držav članic, v katerih so nosilci dejavnosti, ki sodelujejo v shemah, ter sklice na vse naprave za odstranjevanje onesnaženja, ki se uporabljajo v okviru sheme. Nato zagotavlja, da se te informacije posodablajo.

2. List s povzetkom spremljanja skladnosti se ne pripravi, člen 25(1), točka (c), in člen 26 pa se ne uporabljata, kadar izvajalci recikliranja pošljejo uradno obvestilo o proizvodnji reciklirane plastike v okviru sheme recikliranja, razen če se priprava lista s povzetkom zahteva v skladu s stolpcem 8 preglednice 1 v Prilogi I. Če se člen 25(1), točka (c), in člen 26 ne uporabljata, je status registracije v skladu s členom 24(2), točka (g), kot je naveden v členu 25(2), „aktivna“.

3. Upravljevec sheme recikliranja vsem sodelujočim nosilcem dejavnosti in drugim sodelujočim organizacijam predloži enoten dokument. V njem navede cilje sheme, pojasni, kako deluje, ter navede navodila in podrobne obveznosti, ki veljajo za udeležence. Pojasnilo vključuje opis operacij recikliranja.

4. Sheme recikliranja se vzpostavijo v skladu s specifičnimi zahtevami, ki se uporabljajo za uporabljeno primerno tehnologijo recikliranja iz preglednice 1 v Prilogi I, ter po potrebi z odobritvijo uporabljenega postopka recikliranja.

Shema recikliranja vključuje namenski sistem zbiranja odpadkov, s čimer se zagotovi, da se zbirajo samo materiali in izdelki, ki so se uporabljali v skladu s shemo.

5. Vsi materiali in izdelki, ki se uporabljajo v skladu s shemo recikliranja, se v fazah uporabe, v katerih je predviden ali predvidljiv njihov stik z živili, označijo z oznako, registrirano v registru Unije iz člena 24. Navedena oznaka je jasno vidna, neizbrisna in edinstvena za shemo recikliranja.

6. Vsak nosilec živilske dejavnosti, ki uporablja materiale in izdelke z oznako iz odstavka 5, zagotovi, da navedeni materiali in izdelki izpolnjujejo naslednje zahteve:

- (a) označijo se ter se uporabljajo in čistijo v skladu z navodili upravljavca sheme recikliranja;
- (b) uporabljajo se samo za distribucijo, shranjevanje, predstavitev in prodajo živil, za katera so namenjeni;

- (c) niso onesnaženi z drugimi materiali ali snovmi, razen tistimi, ki so v okviru sheme recikliranja dovoljeni.

Kadar katera koli od teh zahtev ni izpolnjena, se materiali ali izdelki izključijo iz sheme recikliranja in zavržejo.

7. Kadar shema dopušča zbiranje odpadkov od potrošnikov, se odpadki zbirajo ločeno od drugih odpadkov na določenih zbirnih mestih, primernih za zagotavljanje zbiranja odpadkov v skladu s shemo.
8. Reciklirani plastični materiali in izdelki, proizvedeni v skladu s shemo, se ne smejo dati na trg za uporabo zunaj sheme, razen če ni v stolpcu 9 v Prilogi I navedeno odstopanje od te zahteve.
9. Nosilci dejavnosti in druge organizacije, ki sodelujejo v shemi recikliranja:
 - (a) upravljajo sistem zagotavljanja kakovosti v skladu z Uredbo (ES) št. 2023/2006 za zagotovitev izpolnjevanja zahtev sheme ali
 - (b) oz. mali nosilci živilske dejavnosti lahko izpolnijo zahteve sheme v okviru svojih stalnih postopkov na podlagi načel analize tveganj in kritičnih kontrolnih točk (HACCP) iz člena 5 Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 852/2004¹¹, pri čemer te postopke smiselno uporabljajo za nevarnosti onesnaženja plastike.

Poglavje IV

Razvoj in uvrstitev tehnologij recikliranja na seznam

Člen 10

Zahteve za razvoj nove tehnologije

1. Več razvijalcev lahko sočasno razvija nove tehnologije, čeprav se lahko štejejo za podobne ali iste.

Kadar nosilci dejavnosti ali druge organizacije sodelujejo pri razvoju nove tehnologije, te nosilce ali organizacije zastopa en pravni subjekt, ki deluje kot razvijalec nove tehnologije.
2. Razvijalec uradno obvesti pristojni organ na ozemlju, na katerem ima razvijalec sedež, in Komisijo najmanj šest mesecev pred začetkom delovanja prve naprave za odstranjevanje onesnaženja, ki se upravlja na podlagi člena 4(3), točka (b), o novi tehnologiji.

Za registracijo nove tehnologije v registru Unije iz člena 24 razvijalec v uradno obvestilo vključi svoje ime, naslov, kontaktne osebe, ime nove tehnologije, povzetek o novi tehnologiji, ki ni daljši od 300 besed, enotni naslov vira (URL) za poročila, ki se objavijo v skladu z odstavkom 4 in členom 13(4), ter imena in naslove ali številke vseh obratov za recikliranje, v katerih bo predvidoma potekal razvoj tehnologije.
3. Razvijalec v uradnem obvestilu navede tudi podrobne informacije v zvezi z:

¹¹ Uredba Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 852/2004 z dne 29. aprila 2004 o higieni živil (UL L 139, 30.4.2004, str. 1).

- (a) opredelitvijo značilnosti nove tehnologije na podlagi lastnosti tehnologij recikliranja iz člena 3(2);
- (b) pojasnilom o morebitnih odstopanjih od zahtev iz členov 6, 7 in 8 ali navedbo, ali se nova tehnologija uporablja v okviru sheme recikliranja ali ne;
- (c) podrobno utemeljitvijo ter znanstvenimi dokazi in študijami, ki jih zbere razvijalec ter ki dokazujejo, da je mogoče z novo tehnologijo izdelovati reciklirane plastične materiale in izdelke, ki so v skladu s členom 3 Uredbe (ES) št. 1935/2004, ter zagotoviti njihovo mikrobiološko varnost, vključno z opredelitvijo ravni onesnaževal v plastičnih vhodnih materialih in reciklirani plastiki, določitev učinkovitosti odstranjevanja onesnaženja in prehajanja teh onesnaževal iz recikliranih plastičnih materialov in izdelkov v živila ter utemeljitvijo, zakaj so uporabljeni koncepti, načela in prakse ustrezni za izpolnjevanje navedenih zahtev;
- (d) opisom enega ali več običajnih postopkov recikliranja, pri katerih se uporablja tehnologija, vključno z blokovnim diagramom glavnih faz izdelave, po potrebi pa tudi pojasnilo o uporabljeni shemi recikliranja in o pravilih, s katerimi se ureja njegovo delovanje;
- (e) pojasnilom na podlagi točke (a), pri čemer se navede, zakaj je treba tehnologijo šteti za drugačno od obstoječih tehnologij in za novo;
- (f) povzetkom s predlogom meril za morebitno prihodnjo oceno postopkov recikliranja, pri katerih se uporablja nova tehnologija, na kateri temelji naprava, ki jo Agencija opravi v skladu s členom 20(2);
- (g) oceno predvidenega števila naprav za odstranjevanje onesnaženja, ki se bodo upravljale za razvoj nove tehnologije, ter predvidenimi naslovi obratov za recikliranje, v katerih bodo nameščene.

Za namene točke (c) se podatki za določitev učinkovitosti odstranjevanja onesnaženja pridobijo na podlagi delovanja pilotne naprave ali izvirajo iz komercialne proizvodnje reciklirane plastike, ki ni namenjena za stik z živilo. Kadar je potrebno za popolno določitev varnosti plastičnih materialov in izdelkov, se ti podatki dopolnijo s preskusi za oceno konceptov, načel in praks, specifičnih za tehnologijo. Kadar lahko plastični vhodni materiali vsebujejo plastiko, ki ni proizvedena v skladu z Uredbo (EU) št. 10/2011, zahtevani dokazi potrjujejo, da se snovi, ki so se uporabile pri izdelavi navedene plastike, s tehnologijo odstranijo v obsegu, potrebnem za zagotovitev izpolnitve zahteve iz člena 4(2).

Informacije iz prvega in drugega pododstavka so na voljo državam članicam in Agenciji. Razvijalec jih predloži tudi vsem izvajalcem recikliranja, ki uporabljajo novo tehnologijo. Informacije se brez odlašanja posodobijo ob upoštevanju novih informacij iz razvojnih dejavnosti. Informacije se štejejo za komercialno pomembne za razvijalca in se ne objavijo javno pred zahtevo za oceno tehnologije recikliranja, ki jo Komisija predloži Agenciji v skladu s členom 14.

4. Izvajalec recikliranja ob uradnem obvestilu na svojem spletnem mestu objavi tudi podrobno začetno poročilo v zvezi z varnostjo izdelane plastike na podlagi informacij iz odstavka 3, pri čemer uporabi URL, naveden v skladu z odstavkom 2. Iz navedenega poročila lahko izpusti podrobnosti o postopkih recikliranja in napravah za recikliranje, pri katerih se uporablja nova tehnologija, če se navedene podrobnosti utemeljeno štejejo za komercialno pomembne, v poročilu pa navede

grob povzetek z vsemi informacijami, potrebnimi za izvedbo neodvisne ocene tehnologije brez potrebe po uporabi informacij iz podrobnejših poročil in študij.

5. Razvijalec prilagodi predlogo lista s povzetkom spremljanja skladnosti iz Priloge II, kolikor je potrebno, da se upoštevajo posebnosti nove tehnologije. Prilagojeno predlogo lista s povzetkom spremljanja skladnosti predloži vsem izvajalcem recikliranja, ki uporabljajo novo tehnologijo.
6. Kadar se tehnologija uporablja v okviru sheme recikliranja, razvijalec ravna kot upravljavec sheme recikliranja iz člena 9(1). Členi 6, 7 in 8 ter člen 9(2) se ne uporabljajo.
7. Razvijalec zagotovi stalni dialog z vsemi izvajalci recikliranja, ki uporabljajo novo tehnologijo, za izmenjavo znanja o njenem delovanju in zmogljivosti za odstranjevanje onesnaženja plastičnih vhodnih materialov. V zvezi z dialogom vodi evidence, v katerih navede obravnavane zadeve ter ugotovitve o delovanju tehnologije in njeni zmogljivosti za odstranjevanje onesnaženja, ki se na zahtevo dajo na voljo vsakemu pristojnemu organu na ozemlju, na katerem se nahajajo razvijalec in/ali izvajalci recikliranja.
8. Pristojni organ, ki je prejel uradno obvestilo iz odstavka 2, v petih mesecih po obvestilu preveri, ali so zahteve iz odstavkov 1 do 7 izpolnjene, nato pa redno preverja zahteve v skladu z odstavkom 8.

Če pristojni organ meni, da te zahteve niso izpolnjene, razvijalca obvesti o svojih pomislekih in lahko od njega zahteva, da odloži začetek delovanja prve naprave za odstranjevanje onesnaženja v skladu z odstavkom 2, dokler razvijalec ne obravnava teh pomislekov.

Razvijalec pristojni organ obvesti o načinu, kako je obravnaval pomisleke, ali pojasni, zakaj meni, da ukrepi niso potrebni.

Če ima pristojni organ resne pomisleke glede varnosti recikliranih plastičnih materialov in izdelkov, o tem uradno obvesti Komisijo.

Člen 11

Pogoji delovanja naprav za recikliranje, v katerih se uporabljajo nove tehnologije

1. Naprava za recikliranje, v kateri se uporablja nova tehnologija recikliranja, temelji na novi tehnologiji, o kateri se pošlje uradno obvestilo v skladu s členom 10(2).
2. Izvajalec recikliranja izpolnjuje upravne zahteve iz člena 25.
3. Naprava za recikliranje, uporabljena za razvoj nove tehnologije, lahko deluje na način, ki odstopa od ene ali več specifičnih zahtev iz členov 6, 7 in 8, ali se uporablja v okviru sheme recikliranja v skladu s členom 9, če je vsako odstopanje ali uporaba navedene sheme utemeljena s pojasnilom, predloženim v skladu s členom 10(3), točka (b).
4. Izvajalec recikliranja ima na voljo dokumentirane dodatne informacije iz člena 12, ki dokazujejo, da reciklirana plastika, proizvedena z napravo za recikliranje, izpolnjuje zahteve iz člena 3 Uredbe (ES) št. 1935/2004, ter je mikrobiološko varna.
5. Izvajalec recikliranja pripravi list s povzetkom spremljanja skladnosti na podlagi predloge, ki jo razvijalec predloži v skladu s členom 10(5).

6. Dodatne informacije iz odstavka 3, vključno z morebitnimi dokazili, in list s povzetkom spremljanja skladnosti iz odstavka 4 se predložijo razvijalcu in pristojnim organom na njihovo zahtevo.

Člen 12

Zahteve glede dodatnih informacij o napravah za recikliranje, v katerih se uporablja nova tehnologija

1. Izvajalec recikliranja na kraju naprave za odstranjevanje onesnaženja hrani naslednje dodatne informacije:
 - (a) povzetek o novi tehnologiji, ki ni daljši od 250 besed;
 - (b) povzetek o celotni napravi za recikliranje in o postopku, ki se uporablja, pri čemer navedeni povzetek ni daljši od 1 500 besed. Ta povzetek pokaže varnost reciklirane plastike, izdelane z napravo, temelji pa na informacijah, ki jih predloži razvijalec v skladu s členom 10(3), in merilih za oceno iz člena 10(3), točka (f);
 - (c) podroben blokovni diagram, ki prikazuje zaporedje glavnih faz izdelave v napravi za recikliranje, vključno z vsemi posamičnimi fazami, ki se izvajajo v obratu za recikliranje;
 - (d) diagram cevovodov in instrumentov za postopek odstranjevanja onesnaženja, ki prikazuje samo instrumente, relevantne za odstranjevanje onesnaženja, v skladu z oddelkom 4.4 standarda ISO 10628-1:2014. .
2. Dodatne informacije iz odstavka 1 se brez odlašanja posodobijo na podlagi stalnega dialoga med razvijalcem in izvajalci recikliranja, kadar so na voljo nove informacije, pridobljene na podlagi delovanja in razvoja naprave ali spremljanja v skladu s členom 13, ali kadar razvijalec spremeni tehnologijo ali zbere nove meritve o uspešnosti ali delovanju nove tehnologije. Izvajalec recikliranja nato razvijalcu predloži posodobljene informacije in dokazila.
3. Za namene odstavka 1, točka (b), dokazila vključujejo vsaj naslednje elemente:
 - (a) informacije o ravni naključnega onesnaženja plastičnih vhodnih materialov in informacije o drugih vrstah onesnaženja in povezanih ravneh, zlasti kadar plastični vhodni materiali v skladu s členom 11(3) ne izpolnjujejo ene ali več zahtev iz člena 6;
 - (b) informacije o količini ali odstotku onesnaženja, ki jo oziroma ga je mogoče odstraniti s postopkom odstranjevanja onesnaženja (v nadaljnjem besedilu: učinkovitost odstranjevanja onesnaženja);
 - (c) informacije o oceni preostalega onesnaženja izhodnih materialov, pridobljenih s postopkom odstranjevanja onesnaženja, ob upoštevanju učinkovitosti odstranjevanja onesnaženja, tudi v zvezi z morebitnimi ostanki genotoksičnih snovi in motilcev endokrinega sistema ter snovi iz člena 13(4), točka (a), Uredbe (EU) št. 10/2011, tudi če je njihova količina manjša od meje zaznavnosti pri uporabljenih analiznih tehnikah;
 - (d) informacije o usodi onesnaževal, odstranjenih s postopkom odstranjevanja onesnaženja;
 - (e) informacije o migraciji preostalega onesnaženja recikliranega plastičnega materiala ali izdelka, ki je bil naknadno obdelan v skladu z zahtevami postopka

recikliranja, v živila, ob upoštevanju pogojev uporabe, opredeljenih za zadevne materiale in izdelke;

- (f) splošno razlago za odločitve, razpravo in sklepno ugotovitev v zvezi z varnostjo recikliranih plastičnih materialov in izdelkov na podlagi informacij iz točk (a) do (e).

Informacije iz tega odstavka se posodablajo in temeljijo na najnovejših informacijah, pomembnih za te elemente, vključno z informacijami, ki jih predložijo dobavitelji plastičnih vhodnih materialov in uporabniki reciklirane plastike, ter informacijami, pridobljenimi s spremljanjem v skladu s členom 13 in dialogom iz člena 10(7).

Člen 13

Spremljanje ravni onesnaženja in poročanje o njih

1. Izvajalec recikliranja, ki upravlja napravo za odstranjevanje onesnaženja v skladu s členom 11, spremlja povprečno raven onesnaženja na podlagi zanesljive strategije vzorčenja, v skladu s katero pripravi vzorce serij plastičnih vhodnih materialov in ustreznih serij izhodnih materialov, pri katerih je bilo odstranjeno onesnaženje. Pri strategiji vzorčenja se upoštevajo vsi dejavniki, ki lahko vplivajo na sestavo plastičnih vhodnih materialov, predvsem pa se obravnavajo variacije njihovega geografskega ali drugega izvora.

Na začetku vzorčenje vključuje vse serije vhodnih materialov in ustrezne serije izhodnih materialov, pogostost vzorčenja pa se lahko zmanjša, ko se pridobijo stabilna povprečja. Vsekakor se ohrani ustrezna pogostost vzorčenja, da bi se zaznali trendi in/ali druge spremembe ravni onesnaženja serij vhodnih materialov ter ugotovilo, ali se prisotnost onesnaževal ponavlja.

Kadar je določitev pogostosti vzorčenja na podlagi serij plastičnih vhodnih materialov zaradi posebnosti postopka recikliranja nepraktična, se pogostost določi na podlagi serij, uporabljenih v najbližji operaciji predobdelave, za katero je taka določitev praktična.

Ravni preostalih onesnaževal v izhodnih materialih se določijo pred morebitnim redčenjem izhodnih materialov z dodajanjem drugega materiala. Kadar so ravni onesnaževal v izhodnih materialih nižje od meje določljivosti uporabljenih analiznih metod za spremljanje, se lahko spremljanje izhodnih materialov nadomesti z eno ali več študijami, pri katerih se ugotovi raven preostalih onesnaževal v omejenem številu serij izhodnih materialov z analiznimi metodami z dovolj nizko mejo določljivosti za določitev dejanske učinkovitosti odstranjevanja onesnaženja v napravi za odstranjevanje onesnaženja. Če je raven preostalega onesnaženja izhodnih materialov tako nizka, da je ni mogoče količinsko določiti, je meja zaznavnosti pri navedenih metodah dovolj nizka, da lahko podpre utemeljitev navedbe, ali je učinkovitost odstranjevanja onesnaženja zadostna za zagotovitev, da so reciklirani plastični materiali in izdelki v skladu s členom 3 Uredbe (ES) št. 1935/2004.

2. Laboratoriji, ki opravljajo analize in preskuse, potrebne za ugotavljanje ravni onesnaženja v skladu z odstavkom 1, se redno udeležujejo ustreznih preizkusov strokovne usposobljenosti in pri njih dosegajo zadovoljive rezultate. Laboratorij se prvič udeleži takega preizkusa strokovne usposobljenosti pred začetkom delovanja obrata za recikliranje.

3. Izvajalci recikliranja razvijalcu vsaj vsakih šest mesecev predložijo podatke, pridobljene s spremljanjem, in svoje posodobljene razlage za odločitve v skladu s členom 12(3), točka (f), če se je spremenila na podlagi podatkov.
4. Razvijalec vsakih šest mesecev na svojem spletnem mestu objavi poročilo na podlagi najnovejših informacij, pridobljenih v skladu z odstavkom 3 za vse naprave, v katerih se uporablja nova tehnologija.
5. Poročilo vsebuje vsaj:
 - (a) kratek opis nove tehnologije na podlagi informacij iz člena 10(3), vključno z informacijami, ki se zahtevajo v skladu z navedenim členom, točke (a), (b), (d) in (f);
 - (b) povzetek razlage za odločitve v zvezi z zmogljivostjo nove tehnologije in postopkov recikliranja za izdelavo recikliranih plastičnih materialov in izdelkov, ki so v skladu s členom 3 Uredbe (ES) št. 1935/2004 ter so mikrobiološko varni, na podlagi informacij iz člena 10(3), točke (a) do (f), ter ob upoštevanju informacij, prejetih v skladu z odstavkom 3;
 - (c) seznam vseh snovi z molekulska masa, manjša od 1 000 daltonov, ki so prisotne v plastičnih vhodnih materialih za vsako napravo za odstranjevanje onesnaženja ter v pridobljenih recikliranih plastičnih izhodnih materialih, pri čemer so snovi razvrščene v padajočem vrstnem redu po svoji relativni prisotnosti, zanje je bilo opredeljenih vsaj prvih 20 zaznanih naključnih onesnaževal v vhodnih materialih, njihove količine pa so navedene kot masni delež vhodnih in izhodnih materialov;
 - (d) seznam materialov, ki povzročajo onesnaženje in so redno prisotni v plastičnih vhodnih materialih, vključno z vrstami polimerov, ki se razlikujejo od vrst polimerov v predvidenih plastičnih vhodnih materialih, plastiko, ki ni namenjena za stik z živili, ter drugimi materiali, prisotnimi v vhodnih in izhodnih materialih, iz točke (c), pri čemer so njihove količine navedene kot masni deleži vhodnih in izhodnih materialov;
 - (e) analizo najverjetnejšega izvora ugotovljenih onesnaževal iz točk (c) in (d) ter ali bi lahko bile zaradi navedenih virov sočasno prisotne druge nevarne snovi, ki se z uporabljenimi analiznimi tehnikami ne zaznajo ali ne opredelijo;
 - (f) meritev ali oceno vrednosti migracije onesnaževal, prisotnih v recikliranih plastičnih materialih in izdelkih, na živila;
 - (g) podroben opis uporabljene strategije vzorčenja;
 - (h) podroben opis uporabljenih analiznih postopkov in metod, vključno s postopki vzorčenja ter mejami zaznavnosti in določljivosti, ter podatke za potrditev in utemeljitev njihove ustreznosti;
 - (i) analizo in pojasnilo morebitnih ugotovljenih razhajanj med pričakovanimi ravnmi onesnaževal v plastičnih vhodnih materialih in izhodnih materialih, pridobljenih z napravo, njeno učinkovitostjo odstranjevanja onesnaženja na podlagi utemeljitve iz točke (b) ter dejanskimi rezultati iz točke (c);
 - (j) razpravo o razlikah v primerjavi s prejšnjimi poročili, objavljenimi v skladu s tem odstavkom, če so se pojavile.

Člen 14

Ocena novih tehnologij

1. Kadar Komisija meni, da je o novi tehnologiji na voljo dovolj podatkov, lahko na svojo pobudo zahteva, naj Agencija oceni navedeno tehnologijo, in v zahtevo vključi druge nove tehnologije, če so bistveno podobne ali iste.
2. Razvijalec lahko od Komisije zahteva, naj začne oceno iz odstavka 1, ko v zvezi z napravo za odstranjevanje onesnaženja objavi vsaj štiri zaporedna poročila v skladu s členom 13(4).

Kadar razvijalec zahteva oceno nove tehnologije, lahko Komisija za največ dve leti odloži predložitev zahteve Agenciji, če meni, da razpoložljivo znanje o novi tehnologiji še ni zadostno, ali če drugi nosilci dejavnosti razvijajo iste ali podobne nove tehnologije.

3. Agencija oceni primernost tehnologije odstranjevanja onesnaženja, ki se uporablja pri novi tehnologiji, ob upoštevanju tehnologije recikliranja kot celote.

Ocena primernosti vključuje učinkovitost uporabljenih kemičnih in/ali fizikalnih načel za odstranjevanje onesnaženja določenega plastičnega vhodnega materiala za zagotovitev skladnosti plastičnih materialov in izdelkov, izdelanih iz reciklirane plastike, pridobljene z novo tehnologijo, s členom 3 Uredbe (ES) št. 1935/2004. Poleg tega vključuje še mikrobiološko varnost.

4. Agencija v enem letu po prejemu zahteve za oceno nove tehnologije objavi mnenje v zvezi z rezultatom ocene. Mnenje vsebuje:
 - (a) opredelitev značilnosti tehnologije recikliranja na podlagi lastnosti iz člena 3(2);
 - (b) razpravo in sklepno ugotovitev o oceni zmogljivosti nove tehnologije za recikliranje plastičnih odpadkov v skladu z odstavkom 3, vključno s specifičnimi opažanji ali pomisleki, ki jih ima Agencija v zvezi s tehnologijo ter postopki in napravami, v katerih se uporablja, ter opredelitvijo in utemeljitvijo morebitnih omejitev in specifikacij, ki se štejejo za potrebne;
 - (c) sklepno ugotovitev o tem, ali je treba posamične postopke recikliranja, pri katerih se uporablja navedena tehnologija recikliranja, dodatno posamično oceniti v skladu s členi 17 do 20;
 - (d) če Agencija ugotovi, da je potrebna posamična ocena postopkov recikliranja, specifične smernice iz člena 20(2);
 - (e) če Agencija ugotovi, da posamična ocena postopkov recikliranja ni potrebna, informacije, enakovredne informacijam, ki se zahtevajo v skladu s členom 18(4), točke (c) do (g).

5. Kadar Agencija meni, da mora za oceno nove tehnologije vključiti nove strokovnjake, lahko obdobje iz odstavka 3 podaljša za največ eno leto.
6. Če je potrebno za dokončanje ocene, lahko Agencija od razvijalcev novih tehnologij, ki se ocenjujejo, zahteva, naj dopolnijo informacije, ki jih ima na voljo, z informacijami, zbranimi v skladu s členoma 10 in 12, ter drugimi informacijami ali pojasnili, ki so po mnenju Agencije potrebni za to, v rokih, ki jih določi Agencija in skupaj niso daljši od enega leta. Kadar Agencija zahteva take dodatne informacije,

rok iz odstavka 4 preneha teči, dokler eden, več ali vsi razvijalci – kakor je ustrezno za potrebe ocene – ne predložijo zahtevanih informacij.

7. Komisija se lahko po posvetovanju z Agencijo in razvijalci specifične nove tehnologije odloči prilagoditi roke iz odstavkov 3, 4 in 5 za oceno navedene tehnologije.
8. Za dodatne informacije, ki se zahtevajo v skladu z odstavkom 6, se smiselno uporabljajo člani 39 do 39e Uredbe (ES) št. 178/2002 ter člen 20 Uredbe (ES) št. 1935/2004, v ta namen se razvijalec ali razvijalci novih tehnologij, zajetih z oceno, štejejo za vlagatelja.

Agencija za potrebe ocene tehnologij zagotovi zaupno obravnavo dodatnih informacij, ki jih zahteva, v zvezi z vidiki, specifičnimi za posamične postopke recikliranja in naprave za recikliranje, ki jih uporablja izvajalec recikliranja. Informacije iz člena 12(1), točki (b) in (e), ter člena 12(3) se ne obravnavajo kot zaupne.

Informacije, ki veljajo za zaupne v skladu s tem odstavkom, se ne izmenjujejo z drugimi razvijalci, izvajalci recikliranja oz. tretjimi osebami ali med njimi brez privolitve lastnika navedenih informacij.

9. Kadar razvijalci drugih novih tehnologij, ki niso zajete z oceno, objavijo nove informacije, pomembne za oceno, lahko Agencija upošteva te informacije.

Člen 15

Odločitev o primernosti nove tehnologije

1. Komisija se ob upoštevanju mnenja Agencije, ustreznih določb zakonodaje Unije in drugih legitimnih dejavnikov, pomembnih za obravnavano zadevo, odloči, ali je nova tehnologija primerna nova tehnologija recikliranja v skladu s členom 3(1) ali pa se vključi v obstoječo primerno tehnologijo recikliranja.

Kadar Komisija meni, da je nova tehnologija primerna tehnologija recikliranja, po potrebi določi specifične zahteve, ki se uporabljajo za navedeno tehnologijo, ter se odloči, ali je treba postopke recikliranja, pri katerih se uporablja navedena tehnologija, odobriti in ali navedena tehnologija vključuje uporabo sheme recikliranja.

2. Kadar Komisija meni, da je treba za postopke recikliranja, pri katerih se uporablja tehnologija, pridobiti odobritev, navede določbe v zvezi z delovanjem naprav za recikliranje, o katerih je bilo poslano uradno obvestilo v skladu s členom 10(2).
3. Tehnologija, ki ni bila opredeljena kot primerna v skladu z odstavkom 1, se ne šteje več za novo tehnologijo. Razvijalci lahko uporabijo navedeno tehnologijo kot osnovo za začetek razvoja druge nove tehnologije, če jo bistveno spremenijo, da bi obravnavali pomisleke Agencije in/ali Komisije.

Člen 16

Zaščitna klavzula v zvezi z dajanjem recikliranih plastičnih materialov in izdelkov, izdelanih z novo ali primerno tehnologijo recikliranja, na trg

1. Komisija lahko na zahtevo države članice ali na svojo pobudo analizira, ali obstajajo razlogi za spremembo pogojev za dajanje recikliranih plastičnih materialov in izdelkov, izdelanih s specifično tehnologijo recikliranja, na trg ali popolno

preprečitev njihovega dajanja na trg, tudi če se navedena tehnologija šteje za primerno.

2. Za namene analize iz odstavka 1 razvijalec tehnologije, razvijalci, izdelovalci ali ponudniki postopkov recikliranja ali naprav za recikliranje, v katerih se uporablja tehnologija, kot so tisti iz člena 17(1), izvajalci recikliranja, obdelovalci in države članice Komisiji predložijo vse informacije o tehnologiji recikliranja, ki so jih pridobili. Komisija se lahko po potrebi posvetuje z Agencijo.
3. Komisija lahko akterje iz odstavka 2 pozove, naj izvedejo specifičen program spremljanja ali migracijski preskus. Komisija lahko določi roke, v katerih navedeni akterji predložijo potrebne informacije ali poročila.
4. Komisija lahko na podlagi rezultata analize:
 - (a) po potrebi določi omejitve in specifikacije v zvezi s tehnologijo;
 - (b) opredeli tehnologijo recikliranja kot neprimerno.
5. Kadar se Komisija odloči, da je tehnologija recikliranja neprimerna, se uporablja člen 15(3).

Poglavje V

Postopek za odobritev posamičnih postopkov recikliranja

Člen 17

Vloga za odobritev posamičnih postopkov recikliranja

1. Da bi fizična oseba ali pravni subjekt, ki je razvil postopek odstranjevanja onesnaženja v okviru postopka recikliranja izključno za svoje potrebe kot izvajalec recikliranja ali za prodajo naprav za recikliranje ali odstranjevanje onesnaženja izvajalcem recikliranja ali njihovo licenciranje, tj. „vlagatelj“, pridobil odobritev posamičnega postopka recikliranja, predloži vlogo v skladu z odstavkom 2.
2. Vlagatelj predloži vlogo pristojnemu organu države članice skupaj z:
 - (a) imenom in naslovom vlagatelja;
 - (b) tehnično dokumentacijo, ki vsebuje informacije iz odstavka 5;
 - (c) povzetkom tehnične dokumentacije.
3. Pristojni organ iz odstavka 2:
 - (a) vlagatelju v 14 dneh od prejema vloge pisno potrdi prejem, pri čemer navede datum prejema;
 - (b) brez odlašanja obvesti Agencijo;
 - (c) Agenciji da na voljo vlogo in morebitne dodatne informacije, ki jih je predložil vlagatelj.
4. Agencija brez odlašanja:
 - (a) o vlogi obvesti Komisijo in druge države članice ter jim da na voljo vlogo in morebitne dodatne informacije, ki jih je predložil vlagatelj;

- (b) javno objavi vlogo, ustrezne podporne informacije in morebitne dodatne informacije, ki jih je predložil vlagatelj, v skladu s členoma 19 in 20 Uredbe (ES) št. 1935/2004, če ni določeno drugače v odstavku 6 tega člena.
5. Tehnična dokumentacija vsebuje naslednje informacije:
- (a) vse zahtevane informacije iz podrobnih smernic, ki jih Agencija objavi v skladu s členom 20(2);
 - (b) opis predobdelave, izvedene za proizvodnjo plastičnih vhodnih materialov, primernih za vključitev v postopek odstranjevanja onesnaženja, in specifičnih postopkov nadzora kakovosti, uporabljenih med zbiranjem in predobdelavo, vključno s podrobnimi specifikacijami predobdelanih plastičnih vhodnih materialov;
 - (c) opis morebitne potrebne naknadne obdelave reciklirane plastike ter predvidene uporabe pridobljenih plastičnih materialov in izdelkov ter uporabe, za katero niso primerni, vključno z ustreznimi navodili in oznakami, ki jih je treba predložiti obdelovalcem in končnim uporabnikom recikliranih plastičnih materialov in izdelkov;
 - (d) preprost blokovni diagram vseh posamičnih faz, uporabljenih pri postopku odstranjevanja onesnaženja, ki vključuje sklic na vhodne in izhodne materiale ter postopke nadzora kakovosti, uporabljene pri vsaki operaciji;
 - (e) diagram cevovodov in instrumentov za postopek odstranjevanja onesnaženja, ki prikazuje samo instrumente, relevantne za odstranjevanje onesnaženja, v skladu z oddelkom 4.4 standarda ISO 10628-1:2014;
 - (f) opis postopkov nadzora kakovosti, uporabljenih pri vsaki posamični fazi postopka odstranjevanja onesnaženja, vključno z:
 - (i) vrednostmi parametrov, ki se spremljajo, kot so delovne temperature, tlaki, pretoki in koncentracije ter povezani sprejemljivi razponi;
 - (ii) laboratorijsko analizo, če obstaja, in njeno pogostostjo;
 - (iii) postopki za popravke in vodenje evidenc ter
 - (iv) morebitnimi drugimi informacijami, ki so po mnenju vlagatelja pomembne za popoln opis postopkov nadzora kakovosti.
6. Informacije, predložene v skladu z odstavkom 5, točki (e) in (f), ter enakovredne informacije, predložene v skladu z odstavkom 5, točka (a), se lahko obravnavajo skupaj v skladu s členom 20(2) Uredbe (ES) št. 1935/2004.

Člen 18

Mnenje Agencije

1. Agencija v šestih mesecih po prejemu veljavne vloge objavi mnenje o tem, ali se lahko primerna tehnologija recikliranja uporablja pri postopku recikliranja tako, da so plastični materiali in izdelki, izdelani z njo, skladni s členom 3 Uredbe (ES) št. 1935/2004 in mikrobiološko varni.

Agencija lahko podaljša rok iz prvega pododstavka za največ šest mesecev. V tem primeru vlagatelju, Komisiji in državam članicam obrazloži podaljšanje.

2. Po potrebi lahko Agencija od vlagatelja zahteva, da v določenem roku pisno ali z ustnim pojasnilom dopolni podrobnosti, priložene vlogi. Kadar agencija zahteva dodatne informacije, rok iz odstavka 1 preneha teči, dokler se te informacije ne predložijo.
3. Agencija:
 - (a) preveri, ali so informacije in dokumenti, ki jih je predložil vlagatelj, v skladu s členom 17(5), in če so, se vloga šteje za veljavno;
 - (b) če vloga ni veljavna, obvesti vlagatelja, Komisijo in države članice.
4. Mnenje Agencije vključuje naslednje informacije:
 - (a) identifikacijo ter naslov vlagatelja;
 - (b) dodeljeno številko primerne tehnologije recikliranja, ki se uporablja pri postopku, iz preglednice 1 Priloge I;
 - (c) kratek opis postopka recikliranja, vključno s kratkim opisom potrebnih faz predobdelave in naknadne obdelave, opredelitev značilnosti plastičnih vhodnih materialov ter pogoje in omejitve uporabe izhodnih materialov;
 - (d) diagram poteka postopka odstranjevanja onesnaženja, s katerega je razviden vrstni red posamičnih faz, ki jih je ocenila Agencija, ter opis vsake od teh faz in nadzora nad parametri, nujnimi za njihovo izvedbo;
 - (e) znanstveno oceno učinkovitosti odstranjevanja onesnaženja v skladu s smernicami iz člena 20(2);
 - (f) razpravo in sklepno ugotovitev o tem, ali je mogoče s postopkom recikliranja izdelovati reciklirane plastične materiale in izdelke, ki so v skladu s členom 3 Uredbe (ES) št. 1935/2004 in so mikrobiološko varni, vključno z utemeljitvijo omejitev in specifikacij, ki bi se morale po mnenju Agencije uporabljati za plastične vhodne materiale, konfiguracijo in delovanje postopka odstranjevanja onesnaženja ter uporabo reciklirane plastike ter recikliranih plastičnih materialov in izdelkov;
 - (g) po potrebi kakršna koli priporočila glede spremljanja skladnosti postopka recikliranja s pogoji odobritve.

Člen 19

Odobritev posamičnega postopka recikliranja

1. Komisija ob upoštevanju mnenja Agencije, ustreznih določb zakonodaje Unije in drugih legitimnih dejavnikov, pomembnih za obravnavano zadevo, prouči, ali posamični postopek recikliranja izpolnjuje pogoje uporabe primerne tehnologije recikliranja, ki se uporablja pri njem, ter ali se z njim proizvajajo reciklirani plastični materiali in izdelki, ki so v skladu s členom 3 Uredbe (ES) št. 1935/2004 in so mikrobiološko varni.

Komisija pripravi osnutek sklepa, naslovljen na vlagatelja, o podelitvi ali zavrnitvi odobritve postopka recikliranja. Uporabljata se člen 23(1) Uredbe (ES) št. 1935/2004 in člen 5 Uredbe (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta¹².

Če osnutek sklepa ni v skladu z mnenjem Agencije, Komisija pojasni razloge za svoj sklep.

2. Sklep o podelitvi odobritve vključuje naslednje informacije:
 - (a) številko dovoljenja za postopek recikliranja (RAN);
 - (b) ime postopka recikliranja;
 - (c) tehnologijo recikliranja, kot je navedena v Prilogi I in za katero je postopek odobren;
 - (d) ime in naslov imetnika odobritve;
 - (e) sklic na mnenje Agencije, na katerem temelji sklep;
 - (f) morebitne specifične zahteve za delovanje postopka odstranjevanja onesnaženja, predobdelave in naknadne obdelave, ki dopolnjujejo splošne zahteve iz členov 6, 7 in 8 ali člena 9 ali odstopajo od njih;
 - (g) morebitne specifične zahteve glede spremljanja in preverjanja skladnosti postopka recikliranja s pogoji odobritve;
 - (h) morebitne pogoje, specifikacije in specifične zahteve glede označevanja v zvezi z uporabo reciklirane plastike, ki izvira iz postopka.

Člen 20

Smernice, ki jih objavi Agencija

1. Agencija po dogovoru s Komisijo objavi podrobne smernice za pripravo in vložitev vloge, ob upoštevanju standardnih oblik zapisa podatkov, če te obstajajo, v skladu s členom 39f Uredbe (ES) št. 178/2002, ki se uporablja smiselno.
2. Agencija za vsako primerno tehnologijo recikliranja, za katero je potrebna odobritev posamičnih postopkov recikliranja, objavi znanstvene smernice, v katerih so opisana merila za oceno in pristop k znanstvenemu ocenjevanju, ki jih bo uporabljala za oceno zmogljivosti navedenih postopkov recikliranja za odstranjevanje onesnaženja. V smernicah navede informacije, ki jih je treba vključiti v dokumentacijo vloge za odobritev postopka recikliranja, pri katerem se uporablja navedena specifična tehnologija.

Člen 21

Splošne obveznosti, ki izhajajo iz odobritve postopka recikliranja

1. Podelitev odobritve postopka recikliranja ne vpliva na civilno in kazensko odgovornost nobenega nosilca dejavnosti v zvezi z odobrenim postopkom recikliranja, napravo za recikliranje, v kateri se uporablja postopek, reciklirano

¹² Uredba (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije (UL L 55, 28.2.2011, str. 13).

plastiko ter recikliranimi plastičnimi materiali in izdelki, pridobljenimi s postopkom recikliranja, ter živili, ki so v stiku s temi materiali ali izdelki.

2. Imetnik odobritve ali izvajalec recikliranja Komisijo nemudoma obvesti o vseh novih znanstvenih ali tehničnih informacijah, ki lahko vplivajo na oceno, na kateri temelji odobritev.
3. Imetnik odobritve lahko tretjim osebam dovoli, da na podlagi njegove licence upravljajo napravo za odstranjevanje onesnaženja kot izvajalci recikliranja. Imetnik odobritve zagotovi, da navedeni izvajalci recikliranja prejmejo vse informacije, navodila in podporo, ki so potrebni za zagotovitev skladnosti delovanja naprave in pridobljene reciklirane plastike s to uredbo.
4. Imetnik odobritve pristojnemu organu na ozemlju, na katerem ima sedež, in Komisiji brez odlašanja sporoči vse spremembe svojih kontaktnih točk, trgovskih imen in imen podjetja ali drugih informacij, vključenih v register, vzpostavljen v skladu s členom 24, in drugih informacij, pomembnih za odobritev postopka recikliranja.
5. Imetnik odobritve pristojni organ na ozemlju, na katerem ima sedež, in Komisijo nemudoma obvesti o okoliščinah, v katerih ne more več prevzeti odgovornosti kot imetnik odobritve v skladu s tem členom ali jih ne bo več prevzel. Imetnik odobritve zagotovi vse informacije, potrebne za to, da lahko Komisija ugotovi, ali je treba odobritev postopka recikliranja spremeniti ali preklicati.

Člen 22

Zahteva imetnika odobritve za spremembo odobritve

1. Imetnik odobritve lahko predloži vlogo za spremembo odobritve postopka recikliranja.
2. V zvezi s spremembo iz odstavka 1 se uporablja postopek iz členov 17 do 20, razen če ni v tem členu navedeno drugače.
3. Vlogi iz odstavka 1 se priložijo:
 - (a) sklic na izvorno vlogo;
 - (b) tehnična dokumentacija z informacijami, ki se zahtevajo s členom 17(5), vključno z informacijami iz tehnične dokumentacije, ki je že bila predložena z izvorno vlogo v skladu s členom 17(5) in členom 18(2), posodobljenimi s spremembami. V tehnični dokumentaciji so vse spremembe (črtanja in dodatki) jasno označene in vidne;
 - (c) nov popoln povzetek tehnične dokumentacije v standardizirani obliki;
 - (d) vsaj en popoln list s povzetkom spremljanja skladnosti v zvezi z napravo za odstranjevanje onesnaženja, v kateri se izvaja odobreni postopek, kot je bil predložen pristojnemu organu v skladu s členom 26, ter posodobljeno različico, ki vključuje vse morebitne spremembe, ki se bodo predvidoma pojavile zaradi zahtevane spremembe.
4. Če se sprememba nanaša na prenos odobritve postopka recikliranja na tretjo osebo, imetnik odobritve Komisijo vnaprej uradno obvesti o prenosu, pri čemer navede ime, naslov in kontaktne podatke navedene tretje osebe. Ob prenosu tretji osebi zagotovi odobritev, o kateri je poslal uradno obvestilo, tehnično dokumentacijo ter vse dokumente, vključene vanjo. Navedena tretja oseba Komisiji nemudoma pošlje

priporočeno pismo ter navede, da sprejme prenos, da je prejela vse dokumente ter da bo izpolnjevala vse obveznosti na podlagi te uredbe in odobritve.

Člen 23

Sprememba, začasna prekinitev in preklic odobritve postopka recikliranja na pobudo pristojnih organov, Agencije ali Komisije

1. Agencija na svojo pobudo ali na zahtevo države članice ali Komisije oceni, ali je mnenje, odobritev postopka recikliranja in/ali postopek recikliranja še vedno skladen s to uredbo, pri čemer uporabi postopek iz člena 18, ki se smiselno uporablja. Po potrebi se lahko posvetuje z imetnikom odobritve.
2. Komisija ali država članica se pred predložitvijo zahteve v skladu z odstavkom 1 z Agencijo posvetuje o tem, ali je na podlagi podrobnosti zahteve potrebna nova ocena odobrenega postopka. Agencija Komisiji in po potrebi državi članici, ki je predložila zahtevo, sporoči svoje mnenje v 20 delovnih dneh. Kadar Agencija meni, da ocena ni potrebna, Komisiji in po potrebi državi članici, ki je predložila zahtevo, zagotovi pisno pojasnilo.
3. Komisija se lahko na podlagi mnenja Agencije, objavljenega v skladu s členom 18(1), odloči spremeniti ali preklicati odobritev. Po potrebi se lahko postopek recikliranja ali delovanje specifičnih naprav za odstranjevanje onesnaženja začasno prekine, dokler se te spremembe ne uvedejo v napravah za recikliranje, ki temeljijo na postopku. Status registracije v registru Unije se ustrezno spremeni.

Poglavje VI

Registracija informacij, potrebnih za nadzor

Člen 24

Register Unije za tehnologije, izvajalce recikliranja, postopke recikliranja, sheme recikliranja in naprave za odstranjevanje onesnaženja

1. Vzpostavi se javni register Unije za nove tehnologije, izvajalce recikliranja, postopke recikliranja, sheme recikliranja in naprave za odstranjevanje onesnaženja (v nadaljnjem besedilu: register).
2. Register vsebuje:
 - (a) imena novih tehnologij, imena in naslove razvijalcev ter URL iz člena 10(2);
 - (b) imena odobrenih postopkov recikliranja, imena in naslove imetnikov odobritve ter tehnologije, na katerih temeljijo posamezni postopki;
 - (c) status odobritve vsakega registriranega postopka recikliranja, vključno z informacijami o tem, ali je bila odobritev začasno prekinjena ali preklicana ali se v zvezi z njo uporabljajo prehodne določbe, ter zadnji datum spremembe statusa odobritve;
 - (d) ime podjetja in naslov glavnega sedeža izvajalcev recikliranja, ki upravljajo napravo za odstranjevanje onesnaženja;
 - (e) naslove obratov za recikliranje;

- (f) naprave za odstranjevanje onesnaženja, tehnologijo, ki se uporablja v njih, obrat, v katerem so nameščene, in odobreni postopek, ki se uporablja v njih, če obstaja;
 - (g) status registracije naprav za odstranjevanje onesnaženja, vključno z informacijami o tem, ali je status naprave novo registrirana ali pa je njena registracija v postopku, aktivna ali začasno preklicana, ter zadnji datum spremembe navedenega statusa;
 - (h) imena shem recikliranja ter imena in naslove subjekta, ki upravlja shemo;
 - (i) oznake, ki se zahtevajo v skladu s členom 9(5);
 - (j) po potrebi informacije, ki se zahtevajo v skladu s členom 19(2);
 - (k) navzkrižna sklicevanja med tehnologijami, postopki, shemami, izvajalci recikliranja in napravami.
3. Navedene informacije se hranijo v registru v obliki preglednic. Naslednjim subjektom se dodelijo edinstvene številke, kot sledi:
- odobrenim postopkom recikliranja se dodeli številka odobritve recikliranja (*recycling authorisation number* – RAN);
 - izvajalcem recikliranja se dodeli številka izvajalca recikliranja (*recycler operator number* – RON);
 - napravam za odstranjevanje onesnaženja se dodeli številka naprave za recikliranje (*recycling installation number* – RIN);
 - shemo recikliranja se dodeli številka sheme recikliranja (*recycling scheme number* – RSN);
 - obratom za recikliranje se dodeli številka obrata za recikliranje (*recycling facility number* – RFN);
 - novim tehnologijam recikliranja se dodeli številka nove tehnologije (*novel technology number* – NTN).
4. Register je dostopen javnosti.

Člen 25

Registracija izvajalcev recikliranja in naprav za odstranjevanje onesnaženja

1. Izvajalci recikliranja izpolnjujejo naslednje upravne zahteve:
- (a) izvajalec recikliranja Komisijo in pristojni organ na ozemlju, na katerem je zadevna naprava za odstranjevanje onesnaženja, vsaj 30 dni pred datumom začetka proizvodnje reciklirane plastike v navedeni napravi uradno obvesti o napravi ter sporoči naslov obrata, v kateri je naprava, ali številko obrata ter svojo registracijsko številko, če je že registriran, številko odobritve recikliranja, če se pri njem uporablja odobreni postopek, ter številko primerne ali nove tehnologije, kakor je ustrezno;
 - (b) izvajalec recikliranja ob uradnem obvestilu o svoji prvi napravi za odstranjevanje onesnaženja v skladu s točko (a) Komisiji in pristojnemu organu na ozemlju, na katerem ima glavni sedež, sporoči ime svojega podjetja, kontaktne osebe in naslov glavnega sedeža;

- (c) izvajalec recikliranja na kraju naprave za recikliranje hrani pripravljen list s povzetkom spremljanja skladnosti v skladu s Prilogo II in ga predloži pristojnemu organu v skladu s členom 26.
2. Naprava se po uradnem obvestilu v skladu z odstavkom 1, točka (a), registrira v registru Unije, status registracije v skladu s členom 24(2), točka (g), pa je „novo registrirana“.
 3. Uradno obvestilo iz odstavka 1, točka (a), vključuje sklic na odobreni postopek recikliranja, na podlagi katerega deluje naprava za odstranjevanje onesnaženja, če obstaja, primerno ali novo tehnologijo, ki se uporablja v napravi, ter po potrebi na shemo recikliranja, v okviru katerega se uporablja.
 4. Izvajalec recikliranja Komisijo in pristojni organ na ozemlju, na katerem je naprava za odstranjevanje onesnaženja ali ima izvajalec recikliranja sedež, kakor je ustrezno, uradno obvesti o morebitnih spremembah informacij za registracijo, predloženih v skladu s tem členom.

Člen 26

List s povzetkom spremljanja skladnosti in preverjanje delovanja naprave za odstranjevanje onesnaženja

1. Izvajalci recikliranja za vsako napravo za odstranjevanje onesnaženja pod njihovim nadzorom pripravijo list s povzetkom spremljanja skladnosti, pri čemer uporabijo predlogo iz Priloge II, v primeru nove tehnologije pa predlogo, ki jo zagotovi razvijalec, če sta navedeni predlogi različni.

List s povzetkom spremljanja skladnosti vsebuje jasen opis naprave za recikliranje, njenega delovanja, ustreznih postopkov in dokumentov, ki dokazuje skladnost s to uredbo.

Izvajalci recikliranja upoštevajo smernice, ki jih objavi Komisija in se uporabljajo v zvezi z listom s povzetkom spremljanja skladnosti, ter posebne okoliščine v zadevnem obratu za recikliranje, v katerem je naprava nameščena.

2. Izvajalci recikliranja pristojnemu organu na ozemlju, na katerem je naprava za odstranjevanje onesnaženja, v enem mesecu po datumu začetka proizvodnje reciklirane plastike z navedeno napravo predložijo list s povzetkom spremljanja skladnosti. Pristojni organ Komisijo nemudoma uradno obvesti o prejemu lista s povzetkom spremljanja skladnosti. Status registracije v skladu s členom 24(2), točka (g), se spremeni v „v postopku“.
3. Pristojni organ preveri, ali so informacije iz lista s povzetkom spremljanja skladnosti v skladu s to uredbo in v ta namen opravi nadzor naprave za recikliranje v skladu s členom 27.

Kadar ni mogoče ugotoviti skladnosti, pristojni organ od izvajalca recikliranja zahteva, da posodobi informacije iz lista s povzetkom spremljanja skladnosti ali delovanje naprave za recikliranje ali oboje, kakor je ustrezno.

Kadar se ugotovi skladnost, pristojni organ o tem obvesti Komisijo. Status registracije v skladu s členom 24(2), točka (g), se spremeni v „aktivna“.

4. Če pristojni organ Komisije v enem letu po datumu začetka proizvodnje reciklirane plastike z napravo za odstranjevanje onesnaženja ne obvesti o ugotovitvi skladnosti,

se status registracije v skladu s členom 24(2), točka (g), spremeni v „začasno preklicana“.

Če je registracija naprave za odstranjevanje onesnaženja „začasno preklicana“ eno leto, se vnos v zvezi z napravo odstrani iz registra.

Poglavje VII

Uradni nadzor

Člen 27

Uradni nadzor naprav za recikliranje

Uradni nadzor naprav za recikliranje in izvajalcev recikliranja vključuje zlasti presoje v skladu s členom 14, točka (i), Uredbe (EU) 2017/625.

Te presoje se dopolnijo z:

- (a) oceno postopkov dobre proizvodne prakse v skladu s členom 14, točka (d), Uredbe (EU) 2017/625;
- (b) pregledom, ki se opravi v skladu s členom 14, točki (a) in (e), Uredbe (EU) 2017/625 ter zajema list s povzetkom spremljanja skladnosti iz člena 26, na podlagi tega lista s povzetkom pa še nadzor, ki so ga vzpostavili izvajalci, ter dokumente in evidence iz navedenega lista s povzetkom.

Člen 28

Neskladnost reciklirane plastike

1. Pristojni organ serijo reciklirane plastike šteje za neskladno, če pri uradnem nadzoru ugotovi, da:
 - (a) je izvajalec recikliranja dal reciklirano plastiko na trg brez ustrezne dokumentacije ali označevanja;
 - (b) izvajalec recikliranja na podlagi svojih evidenc in druge dokumentacije ne more dokazati, da je bila reciklirana plastika izdelana v skladu s to uredbo;
 - (c) je bila serija izdelana z napravo za recikliranje, ki v obdobju iz odstavka 3 ni delovala v skladu s to uredbo.
2. Kadar se ugotovi neskladnost ene ali več serij, pristojni organ sprejme ustrezne ukrepe v skladu s členom 138 Uredbe (EU) 2017/625.
3. Delovanje naprave za recikliranje se šteje za neskladno s to uredbo, ko pristojni organ ugotovi, da:
 - (a) sta zaradi pomanjkljivosti pri delovanju naprave za recikliranje vsaj dve seriji neskladni na podlagi odstavka 1, točka (b), ter da lahko te pomanjkljivosti zaradi svoje narave vplivajo na druge serije;
 - (b) izdelava reciklirane plastike z napravo za recikliranje ni v skladu s splošnimi zahtevami iz te uredbe ter po potrebi specifičnimi zahtevami, ki se uporabljajo za uporabljeno primerno tehnologijo recikliranja in uporabljeni postopek recikliranja, ali z zahtevami, ki se uporabljajo za uporabljeno novo tehnologijo, ali

- (c) kadar je ustrezno, pristojni organ v enem letu po datumu začetka proizvodnje reciklirane plastike z napravo za odstranjevanje onesnaženja ni mogel preveriti lista s povzetkom spremljanja skladnosti v skladu s členom 24(3).

Kadar pristojni organ ugotovi, da delovanje naprave za recikliranje ni v skladu s to uredbo, določi obdobje, v katerem je bilo delovanje neskladno, pri čemer upošteva vse razpoložljive dokaze ali njihov neobstoj. V zvezi s prvim pododstavkom, točka (c), je to celotno obdobje delovanja naprave za recikliranje.

4. Če pristojni organ meni, da so potrebne spremembe naprave za recikliranje, se lahko uporaba naprave za odstranjevanje onesnaženja, ki je del naprave za recikliranje, začasno prekine. Če bo začasna prekinitiv po pričakovanjih trajala dlje kot dva meseca, se navede v registru Unije v skladu s členom 24(2), točka (g).

Poglavje VIII

Dokumentacija o skladnosti

Člen 29

Specifične zahteve za izjave o skladnosti za izvajalce recikliranja in obdelovalce

1. Izvajalci recikliranja predložijo izjavo o skladnosti v skladu z opisom in predlogo iz dela A Priloge III.
2. Izjava o skladnosti vključuje ustrezna navodila za obdelovalce, na podlagi katerih lahko obdelovalci nadalje obdelujejo reciklirano plastiko v reciklirane plastične materiale in izdelke, ki so skladni s členom 3 Uredbe (ES) št. 1935/2004. Ta navodila temeljijo na specifikacijah, zahtevah ali omejitvah, določenih za uporabljeno tehnologijo recikliranja in po potrebi uporabljeni postopek recikliranja.
3. Obdelovalci predložijo izjavo o skladnosti v skladu z opisom in predlogo iz dela B Priloge III.

Poglavje IX

Končne določbe

Člen 30

Razveljavitev

Uredba (ES) št. 282/2008 se razveljavi.

Člen 31

Prehodne določbe

1. Reciklirani plastični materiali in izdelki, pridobljeni z uporabo postopka recikliranja, ki temelji na primerni tehnologiji recikliranja, za katero se s to uredbo zahteva posamična odobritev postopkov recikliranja in za katero je bila pristojnemu organu predložena veljavna vloga v skladu s členom 5 Uredbe (ES) št. 282/2008 ali za katero se najpozneje [vstaviti datum 9 mesecev po začetku veljavnosti te uredbe] predloži vloga v skladu s členom 17(1) ali členom 22(1) te uredbe, se lahko dajejo na

trg, dokler vlagatelj ne umakne svoje vloge ali dokler Komisija ne sprejme sklepa o podelitvi ali zavrnitvi odobritve postopka recikliranja v skladu s členom 19(1).

2. Šteje se, da so vloge, predložene v skladu z Uredbo (ES) št. 282/2008, za odobritev postopkov recikliranja na podlagi tehnologije recikliranja, ki ob začetku veljavnosti te uredbe ni uvrščena med primerne tehnologije recikliranja iz Priloge I, ter za proizvodne zanke v zaprtih in nadzorovanih verigah razveljavljene.
3. Reciklirani plastični materiali in izdelki, pridobljeni z uporabo postopkov recikliranja na podlagi tehnologije recikliranja, ki se v skladu s to uredbo ne šteje za primerno, se lahko še naprej dajejo na trg samo do [vstaviti datum 9 mesecev po začetku veljavnosti te uredbe], razen če se izdelujejo z napravo za recikliranje, ki se uporablja za razvoj nove tehnologije v skladu s poglavjem IV.
4. Za namene te uredbe je začetni datum za napravo za odstranjevanje onesnaženja, ki se je uporabljala za proizvodnjo reciklirane plastike pred ... [vstaviti datum začetka veljavnosti te uredbe], ... [vstaviti datum 2 meseca po začetku veljavnosti te uredbe] za napravo za odstranjevanje onesnaženja, ki temelji na primerni tehnologiji recikliranja, ali ... [vstaviti datum 8 mesecev po začetku veljavnosti te uredbe] za napravo za odstranjevanje onesnaženja, ki se uporablja za razvoj nove tehnologije v skladu s poglavjem IV.
5. Z odstopanjem od roka iz člena 10(2) razvijalci tehnologij, ki se že pred ... [vstaviti datum začetka veljavnosti te uredbe] uporabljajo za izdelavo recikliranih plastičnih materialov in izdelkov, predložijo informacije, potrebne v skladu s členom 10(3), in objavijo poročilo, ki se zahteva v skladu s členom 10(4), pred ... [vstaviti datum 6 mesecev po začetku veljavnosti te uredbe]. Petmesečni rok iz prvega pododstavka člena 10(8) se uporablja od datuma, ko pristojni organ prejme informacije v skladu s členom 10(3). Možnost pristojnega organa, da zadrži začetek delovanja prve naprave za odstranjevanje onesnaženja, iz drugega pododstavka člena 10(8) se ne uporablja.
6. Nosilci živilske dejavnosti lahko uporabljajo reciklirane plastične materiale in izdelke, ki so bili zakonito dani na trg, za pakiranje živil in njihovo dajanje na trg do porabe zaloga.

Člen 32

Specifične prehodne določbe, ki se uporabljajo za izdelavo materialov in izdelkov, v katerih se reciklirana plastika uporablja za funkcionalno pregrado

1. Za delovanje naprav za recikliranje, s katerimi se že pred ... [vstaviti datum začetka veljavnosti te uredbe] izdelujejo reciklirani plastični materiali in izdelki, v katerih se reciklirana plastika uporablja za funkcionalno pregrado, se uporabljajo naslednje dodatne zahteve:
 - (i) naprava za odstranjevanje onesnaženja, s katero se izdeluje reciklirana plastika, ter vse morebitne naprave za naknadno obdelavo za dodajanje funkcionalne pregrade so vključene na seznam naprav, ki ga predloži razvijalec, ki v skladu s členom 10(2) pošlje uradno obvestilo o specifični tehnologiji recikliranja, uporabljeni v vseh napravah na seznamu, ter
 - (ii) rezultati migracijskih preskusov, izzivnih preskusov in/ali modeliranja migracije, kakor je ustrezno za tehnologijo recikliranja, o kateri je bilo poslano uradno obvestilo, ter za posebnosti postopka, ki se uporablja v napravi za recikliranje, nedvoumno kažejo, da lahko funkcionalna pregrada ob

upoštevanju ravni onesnaženja reciklirane plastike deluje kot funkcionalna pregrada v skladu z Uredbo (EU) št. 10/2011 do predvidenega roka uporabnosti izdelanih recikliranih plastičnih materialov in izdelkov, ki zajema obdobje od njihove izdelave naprej, ter najdaljšega roka uporabnosti pakiranih živil, če obstaja.

Razvijalec pristojnemu organu in Komisiji predloži seznam iz točke (i) in poročilo o študiji, ki vključuje rezultate preskusov iz točke (ii), pred ... [vstaviti datum 6 mesecev po začetku veljavnosti te uredbe]. Grob povzetek študije je del začetnega poročila, objavljenega v skladu s členom 10(4).

2. Posamezni izvajalci recikliranja, obdelovalci ali drugi nosilci dejavnosti, ki sodelujejo pri izdelavi materialov iz odstavka 1, ne delujejo kot razvijalec iz navedenega odstavka, točka (i). Če je razvijalec specifične tehnologije posamezni izvajalec recikliranja, obdelovalec ali drug nosilec dejavnosti, ki uporablja napravo ali njen del, ali ga ni mogoče opredeliti, ne obstaja več ali ni pripravljen prevzeti obveznosti iz te uredbe, se vsaj eden od nosilcev dejavnosti, ki uporabljajo napravo, pridruži konzorciju ali združenju, ki lahko deluje kot razvijalec v njegovem imenu, ali zaprosi neodvisno tretjo osebo, da deluje kot razvijalec. Kadar konzorcij, združenje ali tretja oseba od takih nosilcev dejavnosti prejme več prošenj, jih združi na podlagi tehnične enakovrednosti uporabljenih naprav za recikliranje in postopkov recikliranja, da bi se čim bolj zmanjšalo število tehnologij, o katerih pošlje uradno obvestilo.
3. Z odstopanjem od člena 13(1) se lahko izvajalci recikliranja, ki upravljajo naprave za odstranjevanje onesnaženja, o katerih je uradno obvestilo poslal en razvijalec, dogovorijo, da bodo spremljali ravni onesnaženja samo pri tretjini naprav, vključenih na seznam, predložen v skladu z odstavkom 1, točka (i), pod pogojem, da so naprave, ki se bodo spremljale, navedene na tem seznamu, spremljanje se izvaja v vseh obratih za recikliranje, zanesljivost splošne strategije vzorčenja pa se ne zmanjša.

Člen 33

Začetek veljavnosti

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 6(3), točka (c), in člen 13(2) se uporabljata od ... [vstaviti datum 24 mesecev po začetku veljavnosti te uredbe].

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju,

*Za Komisijo
predsednica
Ursula VON DER LEYEN*